

Standardizarea

ASRO

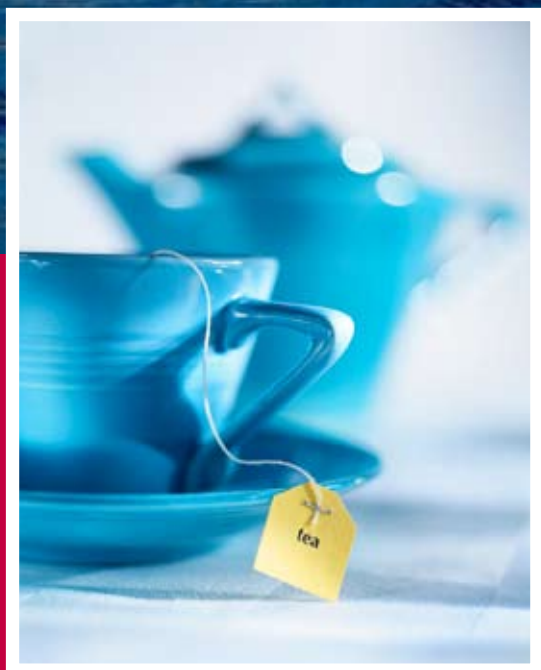
Piscine de uz public sau familial

SR EN 13451

Cerințe de securitate și metode
de încercare

Standardizarea
internățională
în domeniul ceaiului

STANDARDIZAREA

ISSN 1220-2061

PUBLICAȚIE OFICIALĂ A
**ASOCIAȚIEI
DE STANDARDIZARE
DIN ROMÂNIA**

ASRO

DIRECTOR RESPONSABIL

ALEXANDRU GREABU

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Dr. Ing. Mircea Bejan – Universitatea
Tehnică Cluj Napoca

Prof. Dr. Andrei Iliescu – Universitatea de
Medicină și Farmacie “Carol Davila” București

Prof. Dr. Ing. Nicolae Drăgulănescu –
UP București

Prof. Dr. Maria Greabu – Universitatea de Me-
dicină și Farmacie “Carol Davila” București

Prof. Dr. Ing. Laurentie Sofroni –
UP București

Prof. Dr. Ing. Constantin Militaru –
UP București

REDACȚIE

Speranța Stomff

Maria Bratu

Steluța Manolache

Alina Diana Cosmin

Răzvan Bucur

COPERTA ȘI TEHNOREDACTARE

Ștefania Kraus

ASRO

Str. Mendeleev 21-25

Tel: 316 77 24

Fax: 317 25 14

DIRECȚIA STANDARDIZARE

Tel/Fax: 315 58 70

DIRECȚIA PUBLICAȚII

Redacție – Marketing

Tel: 316 99 74

ABONAMENTE ȘI PUBLICITATE

Serviciul Vânzări – Abonamente

Tel: 316 77 25

Fax: 317 25 14; 312 94 88

CUPRINS

Noua Directivă Mașini. Precizări și clarificări.....	1
Tranziția energetică, potrivit Institutului Francez al Petrolului	4
Supravegherea pieței. Produsele periculoase. RAPEX în acțiune.....	7
Agenda digitală europeană.....	10
Îmbunătățirea securității societății.....	11
Managementul riscului, un proces integrat.....	14
Standardizarea internațională în domeniul ceaiului.....	18
Standardul ISO privind responsabilitatea socială a fost aprobat ca proiect final de standard internațional.....	22
ISO 31000 și criza vulcanului islandez	24
Ascensoarele pot salva vieți omenești în cazuri de urgență.....	25
Piscine de uz public sau familial	26
Prezentarea Comitetului Tehnic ASRO/CT 36, <i>Electronică de putere</i>	29
Prezentarea Comitetului Tehnic ASRO/CT 345, <i>Sisteme de comandă și de informatizare ale transporturilor</i>	32

Managementul riscului,
un proces integrat

Noua Directivă Mașini. Precizări și clarificări

LA NOUVELLE DIRECTIVE MACHINES. PRÉCISIONS ET CLARIFICATIONS

Jean-Claude Tourneur

La nouvelle Directive Machines 2006/42/CE est entrée en vigueur le 29 décembre 2009. Quels changements et quelles précisions apporte-t-elle par rapport au texte antérieur? La Fédération des entreprises internationales de la mécanique et de l'électronique livre ses observations

Mots clés: Directive Machines, sécurité, marquage CE, quasi-machine, mise sur le marché, mise en fonction

Noua Directivă Mașini 2006/42/CE a intrat în vigoare pe 29 decembrie 2009. Ce schimbări și ce precizări aduce ea comparativ cu textul anterior? Federația Întreprinderilor Internaționale pentru Mecanică și Electronică ne furnizează informațiile sale în prezentul articol.

Directiva Mașini 2006/42/CE, din 17 mai 2006 își propune să clarifice și să faciliteze interpretarea aplicării cerințelor esențiale de protecție a sănătății și de asigurare a siguranței la proiectare, pentru introducerea pe piață a mașinilor în Uniunea Europeană. Noul text, care își extinde domeniul de aplicare la anumite tipuri de mașini și componente de siguranță, a intrat în vigoare pe 29 decembrie 2009 și înlocuiește Directiva 98/37/CE. Noua directivă a fost transpusă în dreptul francez prin decretul nr. 2008-1156, din 7 noiembrie 2008.

Principalele schimbări și îmbunătățiri

Cerințele referitoare la evaluarea riscului sunt mai detaliate. Cele privind ergonomia și

emisiile sunt formulate mai precis. Au fost stabilite noi cerințe pentru mașinile care deservește paliere fixe. Cerințele referitoare la scaune și la protecția contra trăsnetului, care se limitau până acum la mașinile mobile și la cele de ridicat, au fost incluse în partea generală și se aplică, deci, tuturor mașinilor.

Noua versiune a directivei delimitează mai clar domeniul *Directivei Mașini* de cel al *Directivei de Joasă Tensiune* (2006/95/CE). Faptul că un produs este acoperit de o directivă sau de cealaltă nu se mai bazează pe „originea principală a riscurilor”, identificată la evaluare. Directiva indică șase categorii de mașini electrice care țin exclusiv de *Directiva de Joasă Tensiune*. Pentru toate celelalte mașini, obiectivele de securitate ale *Directivei de Joasă Tensiune* sunt aplicate pentru aspectele referitoare la riscurile electrice, dar toate celelalte cerințe esențiale și obligația referitoare la evaluarea conformității și introducerea pe piață sunt reglementate exclusiv de *Directiva Mașini*.

De acum înainte, este cerut un nou marcaj: identificarea mașinii. Este vorba despre marca

și despre tipul modelului livrat de producător. Este interzisă antedatarea sau postdatarea mașinii, la aplicarea marcajului CE. Pe de altă parte, este introdusă o nouă definiție: mașina cvasifuncțională.

Principiile generale de redactare a manualului de instrucțiuni au fost modificate, de acum înainte fiind obligatoriu să se menționeze „manualul original” sau „traducerea manualului original”. Noțiunile de introducere pe piață și de punere în funcțiune au fost clarificate. Valoarea puterii acustice ponderate A, emisă de mașină, a scăzut de la 85 dB (A), la 80 dB (A).

Eliminarea listei mașinilor care trebuie să aibă o structură de protecție în caz de răsturnare nu înseamnă că această obligație a dispărut din noua directivă. Dimpotrivă, legislatorul consideră că toate mașinile care prezintă un risc cauzat de răsturnare sau de basculare trebuie să aibă o cabină Rops (răsturnare) sau Tops (basculare). Fiind vorba de cabine Fops (căderea obiectelor), cerința a fost profund modificată. Înainte erau cerute puncte de ancorare care permiteau fixarea cabinei. De acum înainte, dacă riscul există, mașina trebuie echipată cu o cabină Fops.

A fost făcută o diferențiere între componentele de securitate, cum ar fi piesa amovibilă originală și identică și piesa adaptată. Această diferențiere permite să se afirme că, în timpul înlocuirii unei componente originale sau identice, la o mașină, această componentă este conformă cu funcția sa inițială. Pentru componentele de securitate adaptabile ale unui echipament de ridicat, este neapărat necesar să se efectueze o verificare generală, periodică, după înlocuirea acestuia.

Precizări și clarificări

Marcajul și anul de fabricație a mașinii

Fiecare mașină poartă în mod vizibil, lizibil și imposibil de șters, următoarele indicații minime:

- numele și adresa completă a fabricantului;
- identificarea mașinii;
- marcajul CE;
- menționarea seriei și a tipului;
- numărul seriei, dacă există;
- anul construcției, și anume anul în care s-a încheiat procesul de fabricație.

Se interzice antedatarea sau postdatarea mașinii, la inscripționarea marcajului CE.

Mașina cvasifuncțională: definiție, manualul de asamblare și declarația de încorporare

Mașina cvasifuncțională este un ansamblu care constituie aproape o mașină, dar care singur, nu poate asigura o aplicație definită. Un sistem de antrenare este o mașină cvasifuncțională. Mașina cvasifuncțională este destinată a fi doar încorporată sau asamblată în alte mașini, alte mașini cvasifuncționale sau echipamente, cu scopul de a constitui o mașină. Mașina cvasifuncțională este considerată o mașină în adevăratul sens al cuvântului și va trebui, deci, să aibă inscripționat pe ea marcajul CE. În directiva 98/37/CE, marcajul CE era cerut doar pentru mașina completă, gata de utilizare. Fabricantul mașinii cvasifuncționale va trebui să furnizeze manualul de asamblare și descrierea condițiilor care trebuie îndeplinite pentru o încorporare adecvată în mașina finală, fără a aduce atingere sănătății și siguranței.

Manualul este redactat în limba oficială a Comunității Europene, acceptată de producătorul mașinii în care mașina cvasifuncțională este destinată a fi încorporată. Manualul de asamblare, precum și declarația de încorporare

însoțesc mașina cvasifuncțională până la încorporarea sa în mașina finală și fac parte din dosarul tehnic al acestei mașini.

Introducerea pe piață și punerea în funcțiune

A introduce pe piață o mașină sau o mașină cvasifuncțională înseamnă a o pune la dispoziție, în cadrul Comunității, în vederea distribuției sau a utilizării.

Punerea în funcțiune înseamnă prima utilizare în cadrul Comunității, conform destinației, a unei mașini a căreia i se aplică directiva. Statele membre nu pot interzice, restrânge sau împiedica introducerea pe piață și/sau punerea în funcțiune, pe teritoriul lor, ale mașinilor care satisfac condițiile directivei.

Păstrarea documentelor

Producătorul mașinii sau reprezentantul său păstrează originalul declarației CE de conformitate timp de cel puțin zece ani de la ultima dată de fabricație a mașinii. Producătorul mașinii cvasifuncționale sau reprezentantul său păstrează originalul declarației de încorporare o

perioadă de cel puțin zece ani de la ultima dată de fabricație a mașinii cvasifuncționale.

Derogare

Dacă textul esențial al directivei a intrat în vigoare pe 29 decembrie 2009, derogările sunt autorizate până la 29 iunie 2011, în ceea ce privește introducerea pe piață și punerea în funcțiune a aparatelor portabile de fixare cu sarcină explozibilă și a altor mașini de produs șocuri, care sunt în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare în momentul adoptării directivei.

Traducere: Maria Bratu, din: Enjeux, nr. 301, februarie 2010, consultanță pe terminologie de specialitate: Gabriela Cazan, expert principal standardizare, ASRO

Standarde armonizate cu Directiva Mașini

SR EN ISO 12100-2:2004	Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 2: Principii tehnice
SR EN ISO 12100-1:2004	Securitatea mașinilor. Concepte de bază, principii generale de proiectare. Partea 1: Terminologie de bază, metodologie
SR EN 676+A2:2008	Arzătoare automate, cu tiraj forțat, care utilizează combustibili gazoși
SR EN 1127-1:2008	Atmosfere explozive. Prevenirea și protecția la explozii. Partea 1: Concepte fundamentale și metodologie
SR EN ISO 14121-1:2008	Securitatea mașinilor. Aprecierea riscului. Partea 1: Principii
SR EN 12385-4+A1:2008	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 4: Cabluri cu toroane pentru aplicații generale de ridicat
SR EN 12385-3+A1:2008	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 3: Informații pentru utilizare și pentru mentenanță
SR EN 30326-1:2003	Vibrații mecanice. Metodă de laborator pentru evaluarea vibrațiilor scaunului de vehicul. Partea 1: Cerințe de bază
SR EN 12385-2+A1:2008	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 2: Definiții, notare și clasificare
SR EN 1677-2+A1:2008	Accesorii pentru cabluri de legare. Securitate. Partea 2: Cărlige de oțel forjat, cu siguranță, clasa 8
SR EN 1677-3+A1:2008	Accesorii pentru cabluri de legare. Securitate. Partea 3: Cărlige de oțel forjat cu autoblocare. Clasa 8
SR EN ISO 13850:2008	Securitatea mașinilor. Oprire de urgență. Principii de proiectare
SR EN 12077-2+A1:2008	Securitatea instalațiilor de ridicat. Cerințe pentru sănătate și securitate. Partea 2: Limitatoare și indicatoare
SR EN 378-2+A1:2009	Sisteme frigorifice și pompe de căldură. Condiții de securitate și de mediu. Partea 2: Proiectare, execuție, încercări, marcare și documentație
SR EN ISO 9902-1:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 1: Cerințe comune
SR EN 12644-2+A1:2008	Instalații de ridicat. Informații pentru utilizare și încercare. Partea 2: Marcare
SR EN 676+A2:2008/AC:2009	Arzătoare automate, cu tiraj forțat, care utilizează combustibili gazoși
SR EN ISO 9902-4:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 4: Mașini de prelucrare a firelor și mașini de confecționat cablu și frânghie
SR EN 12644-1+A1:2008	Instalații de ridicat. Informații pentru utilizare și încercare. Partea 1: instrucțiuni
SR EN ISO 9902-5:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 5: Mașini de preparare pentru țesut și pentru tricotat
SR EN 12385-1+A1:2009	Cabluri de oțel. Securitate. Partea 1: Condiții generale
SR EN ISO 9902-6:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 6: Mașini pentru producția de țesături
SR EN ISO 13849-1:2008	Securitatea mașinilor. Părți referitoare la securitate ale sistemelor de comandă. Partea 1: Principii generale de proiectare
SR EN ISO 9902-3:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare la zgomot. Partea 3: Mașini pentru neșesute
SR EN ISO 9902-7:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 7: Mașini de vopsit și finisat
SR EN ISO 9902-2:2003	Mașini pentru industria textilă. Cod de încercare a zgomotului. Partea 2: Mașini pentru prepararea filaturii și mașini de filat
SR EN 61310-3:2008	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și manevrare. Partea 3: Cerințe pentru amplasarea și funcționarea organelor de comandă
SR EN 13001-1+A1:2009	Instalații de ridicat. Proiectare generală. Partea 1: Principii generale și cerințe
SR EN 61310-1:2008	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și manevrare. Partea 1: Cerințe pentru semnale vizuale, acustice și tactile
SR EN 61310-2:2008	Securitatea mașinilor. Indicare, marcare și manevrare. Partea 2: Cerințe pentru marcare

Tranziția energetică, potrivit Institutului Francez al Petrolului

LA TRANSITION ÉNERGÉTIQUE SELON L'INSTITUT FRANÇAIS DU PÉTROLE

Jean-Claude Tourneur

Comment lutter efficacement contre le changement climatique? Comment répondre à la demande croissante de mobilité dans un contexte de plafonnement de la production pétrolière et de protection accrue de l'environnement? Engagé sur chacun de ces thèmes depuis déjà de nombreuses années, L'Institut Français du Pétrole apporte des éléments de réponse et propose sa définition de la transition énergétique

Mots clés: protection de l'environnement, transports, énergies fossiles, énergies non-fossiles, transition énergétique, IFP

energetic, este fundamental să se accelereze mișcarea încă din faza actuală. De acum înainte, se afirmă la IFP, „dezvoltarea tehnologiilor inovatoare și schimbările de comportament vor juca un rol major în realizarea tranziției”

Mai multe scenarii de referință

Este posibil să se răspundă necesităților viitoare de energie limitând emisiile de CO₂ la un nivel compatibil cu un conținut de CO₂ în atmosferă, de ordinul a 450 de părți la milion până în 2050? IFP reia un scenariu de referință care extrapolează tendințele actuale, în cadrul căruia consumul de energie trece de la 9,3 Gtep/an^{*}, la 18 Gtep/an în 2050, în timp ce emisiile de CO₂ trec de la 27 Gt/an^{**}, la 51 Gt/an. Un scenariu alternativ, elaborat pe baza unui raport al Agenției Europene a Mediului, permite să se răspundă la aceleași necesități, dar cu un nivel de emisie de 15Gt/an în 2050, pe baza a trei factori:

- îmbunătățirea eficienței energetice, care ar trebui să permită până la această dată-țintă să se reducă cu aproximativ 23 Gt/an emisiile de CO₂ (F1→F2);

- scăderea conținutului de carbon al amestecului energetic, (F2→F3), adică o reducere cu 12-13 Gt/an;

* Gtep/an (miliard de tone echivalent petrol pe an)

** Gt/an (miliard de tone pe an)

Cum să luptăm în mod eficient contra schimbării climei? Cum să răspundem la cererea tot mai intensă de mobilitate, în condițiile în care producția petrolieră s-a plafonat, iar protecția mediului a devenit o necesitate stringentă pentru secolul nostru? Preocupat de toate aceste teme în activitatea pe care o desfășoară, Institutul Francez al Petrolului oferă în cadrul acestui articol o serie de răspunsuri și propune o definiție a tranziției energetice.

Se impune, în primul rând o definiție. Potrivit Institutului Francez al Petrolului (IFP), tranziția energetică constă în „trecerea de la un model bazat în proporție de 80% pe energii fosile (petrol, gaz și cărbune), la un model nou, în care energiile fără conținut de carbon vor fi determinante”. Apoi trebuie fixate niște termene: „Tranziția globală, care conduce la o înlocuire largă a energiilor fosile prin energii nefosile, va fi de lungă durată. Ea nu se va încheia decât după 2100”, estimează experții de la Institutul Francez al Petrolului.

Din analiza întreprinsă de specialiști, rezultă că nu există o alternativă imediată mai ales în domeniul transporturilor, pentru combustibilii fosili. Din acest motiv, tranziția energetică va implica aplicarea unor soluții precum: reducerea consumului, diversificarea surselor de energie, reducerea conținutului de carbon al „amestecului energetic”, exploatarea de noi resurse de hidrocarburi și captarea și stocarea gazului carbonic (CO₂). Până când cercetările demarate – în special de IFP – vor atinge un nou model

- captarea și stocarea CO₂, precum și soluția puțurilor de carbon (F3→F4, adică o reducere cu 7-8 Gt/an.

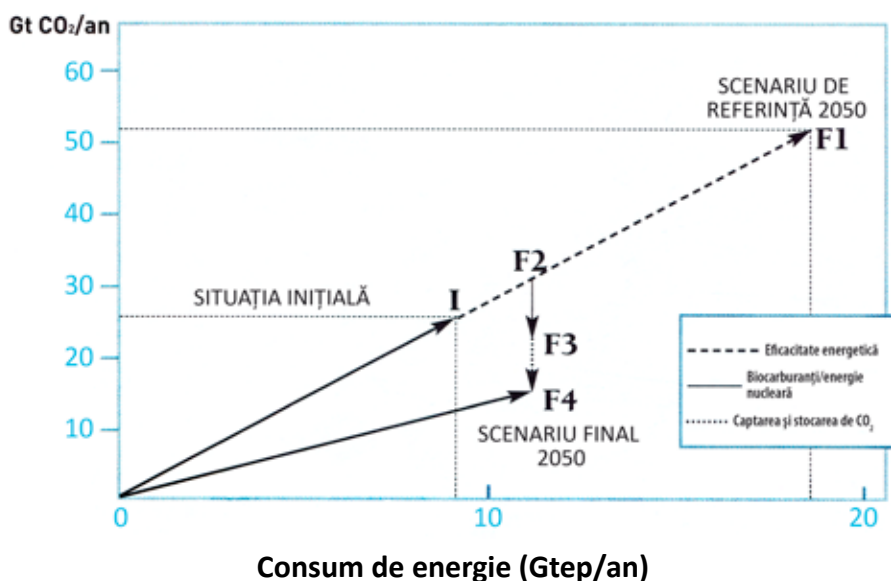
„Niciuna dintre tehnologiile de tranziție nu constituie un miracol, dar combinarea lor va permite să se depășească etapa de tranziție care se anunță. Dezvoltarea lor necesită un efort de cercetare și inovare fără precedent. O asemenea evoluție nu poate fi avută în vedere decât pe baza unei voințe politice puternice la nivel mondial, care se traduce printr-o reglementare adecvată, un efort de adaptare considerabil și progrese tehnologice care trebuie să fie realizate chiar în actuala fază”, se afirmă la IFP.

Scenariu de desfășurare a tehnologiilor de tranziție energetică

Termen scurt: până în 2020	Termen mediu: 2020-2050	Termen lung: după 2050
<ul style="list-style-type: none"> • Îmbunătățirea randamentelor • Materiale noi • Sisteme de reglementare și de control • Energie din fosta biomasă 	<ul style="list-style-type: none"> • Sisteme hibride • Biocarburanți din cea de-a doua generație • Captarea și stocarea de CO₂ • Dezvoltarea opțiunilor pe termen lung 	<ul style="list-style-type: none"> • Hidrogenul ca vector energetic • Energie nucleară din generația IV • Stocarea electricității fotovoltaice

Scenariu de evoluție a cererii de energie și a emisiilor de CO₂ în lume până în anul 2050

Datele provin dintr-un scenariu care figurează în raportul *Schimbarea climatei și Sistemul european de energie cu conținut redus de carbon* al Agenției Europene a Mediului – 2005

Institutul Francez al Petrolului, pe scurt

Institutul Francez al Petrolului este un organism public de cercetare și formare, a cărui expertiză este recunoscută la nivel internațional. Misiunea sa este de a dezvolta energiile necesare pentru transportul în secolul XXI. El oferă factorilor publici și industriei soluții inovatoare pentru o tranziție controlată către energiile și materialele de mâine, mai performante, mai economice, mai curate și mai durabile. Pentru a îndeplini această misiune, IFP urmărește cinci obiective considerate strategice și complementare:

- captarea și stocarea gazului carbonic, pentru a lupta contra efectului de seră;
- diversificarea surselor de carburanți;
- realizarea de vehicule curate care să consume puțin carburant;
- transformarea unei cantități maxime de materie primă în energie pentru transport;
- dezvoltarea la maximum a cercetării și a producției în domeniul petrolului și al gazului.

Standarde în domeniul biocombustibililor și al combustibililor minerali solizi adoptate de Asociația de Standardizare din România

SR EN 14774-1:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea conținutului de umiditate. Metoda prin uscare în etuvă. Partea 1: Umiditate totală. Metodă de referință
SR EN 14774-2:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea conținutului de umiditate. Metoda prin uscare în etuvă. Partea 2: Umiditate totală. Metoda simplificată
SR EN 14774-3:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea conținutului de umiditate. Metoda prin uscare în etuvă. Partea 3: Umiditatea eșantionului pentru analiza generală
SR EN 14775:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea conținutului de cenușă
SR EN 14918:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea puterii calorice
SR EN 15103:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea densității în vrac
SR EN 15148:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea conținutului de materii volatile
SR EN 15210-1:2010	Biocombustibili solizi. Determinarea rezistenței mecanice a granulelor și a brichetelor. Partea 1: Granule
SR ISO 625:2007	Combustibili minerali solizi. Determinarea carbonului și hidrogenului. Metoda Liebig
SR ISO 625:2007/C1:2007	Combustibili minerali solizi. Determinarea carbonului și hidrogenului. Metoda Liebig
SR ISO 925:2007	Combustibili minerali solizi. Determinarea conținutului de carbon din carbonați. Metoda gravimetrică
SR ISO 334:1994	Combustibili minerali solizi. Determinarea conținutului de sulf total. Metoda Eschke
SR ISO 556:2008	Cocs (de dimensiune mai mare de 20 mm). Determinarea coeziunii

Supravegherea pieței. Produsele periculoase. RAPEX în acțiune

SURVEILLANCE DU MARCHÉ. PRODUITS DANGEREUX: À LA (RE)DECOUVERTE DE RAPEX

Jean-Claude Tourneur

Outil indispensable à l'échelle communautaire, RAPEX est étroitement lié aux normes. Mécanisme au fonctionnement éprouvé, il sert aussi de base statistique implacable. La tendance: une hausse du nombre de produits dangereux découverts

Mots clés: surveillance du marché, sécurité des consommateurs, Union Européenne, notifications, produits non alimentaires

Instrument indispensabil la nivel comunitar, RAPEX est strâns legat de standardizare. Mecanism care și-a dovedit eficacitatea, el servește și ca bază statistică implacabilă. Tendința: o creștere a numărului produselor periculoase depistate.

În 2009, numărul produselor periculoase retrase de pe piața Uniunii Europene a crescut cu 53% față de anul precedent. Acest lucru reiese din raportul anual al Comisiei Europene cu privire la sistemul de alertă RAPEX. Capacitatea de supraveghere a statelor membre se îmbunătățește an de an, iar consumatorii europeni sunt mai bine protejați astăzi decât în trecut. Sporirea numărului de notificări (de la 1 051 în 2008, la 1 605, în 2009) ilustrează acest lucru. Jucăriile constituie, de departe, categoria de produse care face obiectul celui mai mare număr de notificări, ceea ce confirmă faptul că securitatea copiilor constituie o prioritate pentru autoritățile de supraveghere a pieței, deși vehiculele cu motor, aparatele electrice și produsele cosmetice figurează și ele printre produsele notificate în cadrul sistemului RAPEX. În 2007, încă o dată, statul din care au provenit peste jumătate din produsele periculoase a fost China (700 de notificări). Acest lucru se explică în parte prin numărul ridicat de produse fabricate în China și importate în Uniunea Europeană și prin atenția sporită acordată produselor chinezești de către autoritățile de supraveghere a pieței, în urma „verii retragerii produselor de pe piață” – anul trecut. În acest context, doamna comisar Meglena Kuneva a prezentat o sinteză actualizată a importanțelor lucrări întreprinse pentru a întări controalele de aplicare a legislației, în

urma recomandărilor de examinare generală a măsurilor legate de securitatea produselor, realizată de Comisie în toamna lui 2009. De asemenea, ea a expus principalele inițiative ale anului 2010, printre care o actualizare a protocolului acordului actual între Uniunea Europeană și China și organizarea unei întruniri triennale Uniunea Europeană-Statele Unite-China, cu privire la securitatea produselor, la Bruxelles, în noiembrie.

Doamna comisar Meglena Kuneva a declarat: „Vara retragerii produselor de pe piață” a fost urmată de o iarnă a evaluărilor, care au condus la o primăvară și la o vară a schimbărilor. Raportul RAPEX arată că un număr tot mai mare de produse sunt depistate și distruse înainte de a afecta siguranța consumatorilor din Uniunea Europeană. Autoritățile publice sunt pe cale de a-și consolida competențele în domeniul protecției consumatorilor. Scopul RAPEX și al altor dispozitive de protecție este să permită cetățenilor europeni să își facă cumpărăturile în liniște, fără a trebui să își pună întrebări legate de caracterul potențial periculos al produselor”.

O creștere cu 53% a notificărilor reprezintă o tendință pozitivă

Numărul notificărilor RAPEX s-a triplat în ultimii ani, trecând de la 468 de notificări în anul 2004 (anul intrării în vigoare a unei noi legislații în domeniul securității produselor), la 1 605, în 2007.

Creșterea constantă a numărului alertelor RAPEX poate fi pusă pe seama unui control

mai eficace al securității produselor, exercitat de către autoritățile naționale competente, a unei sensibilizări sporite a întreprinderilor în ceea ce privește obligațiile lor, a unei cooperări mai strânse cu țările terțe și a unor acțiuni de creare a unor rețele coordonate de către Comisie. Diferența statistică între statele care trimit cele mai multe notificări și cele care trimit cele mai puține s-a redus considerabil anul trecut, ceea ce înseamnă o participare mai echilibrată la sistemul RAPEX a statelor respective. Acest lucru este confirmat de faptul că cele mai active cinci state reprezentau 61% din notificările din 2008, față de doar 44%, anul următor. În 2009, Germania a participat cel mai intens la sistemul RAPEX (163 de notificări, adică 12%), urmată de patru state care au trimis fiecare aproximativ 8% dintre notificări: Grecia (115 notificări), Slovacia (114 notificări), Ungaria (109 notificări) și Spania (108 notificări). Jucăriile (417), vehiculele cu motor (197) și aparatele electrice (156) reprezintă peste jumătate din notificările din 2009. Un produs din trei era o jucărie sau un articol de puericultură.

China rămâne principala sursă de produse periculoase

Republica Populară Chineză rămâne sursa majorității produselor periculoase depistate. Această afirmație trebuie nuanțată de faptul că o proporție din ce în ce mai mare a importurilor Uniunii Europene provin din China (de exemplu, 80% din jucării) și că produsele chinezești fac obiectul unei supravegheri mai stricte decât cea a produselor importate din alte țări. Pe de altă parte, numărul produselor cu origine necunoscută, notificate prin RAPEX a scăzut față de anii precedenți (20% în 2007, 17% în 2008 și 13% în 2009) și este probabil că unele produse notificate ca fiind de origine necunoscută înainte au fost identificate în 2009 ca fiind fabricate în China.

Comisia și-a întărit considerabil cooperarea cu China, în domeniul securității produselor în cursul anului trecut. De la prima vizită a doamnei comisar Kuneva, în iunie 2007, un nou sistem de raportare trimestrială cu privire la acțiunile coercitive desfășurate în China pentru identificarea la sursă a produselor periculoase notificate la sistemul RAPEX-China a fost

pus în funcțiune. El s-a dovedit foarte eficient. Autoritățile chineze au examinat 184 de dosare RAPEX între lunile iulie și septembrie 2007, față de 84 de dosare, în cursul anului 2007. Au fost întreprinse măsuri corective în 43% din cazuri. Raportul trimestrial pentru perioada septembrie-noiembrie 2009 indică faptul că autoritățile chineze și-au continuat acțiunile de urmărire și au analizat 89 de notificări suplimentare ale Uniunii Europene. China a luat importante măsuri care își propun să supună jucăriile unor controale mai riguroase. Într-o perioadă de timp relativ scurtă, 3 540 de exportatori agreeți au făcut obiectul unui audit și au fost obligați să își îmbunătățească sistemele de control și de securitate.

Unui număr de 71 de întreprinderi li s-a retras licența de export. Doamna comisar Kuneva a fost în China în iunie, pentru a întocmi un bilanț al progreselor realizate și pentru a studia posibilitățile de îmbunătățire a activității și de cooperare.

Produsele nealimentare – o adevărată provocare pentru siguranța consumatorilor

„Cele 1 605 notificări de alertă primite în 2009 la nivel european pentru produsele nealimentare (în creștere cu 50%) se referă în principal la jucării (417 alerte), vehicule cu motor (197 alerte), aparate electrice (156 alerte) și produse cosmetice (81 alerte). Aproximativ 56% dintre aceste notificări de alertă se referă la produsele importate din Asia de Sud-Est”, confirmă Direcția Generală a Consumului, Concurenței și Suprimării Fraudelor (DGCCRF). La nivel național, DGCCRF a primit 213 semnalmente de riscuri (cu 48% mai multe din partea întreprinderilor (în cadrul obligației lor legale de semnalar), din care:

- 42 de semnalmente de riscuri cu privire la produse alimentare (-2%);
- 184 de semnalmente de riscuri cu privire la produse nealimentare (+67%).

Pe de altă parte, cu ocazia anchetelor realizate de agenții săi pe teren, DGCCRF a evidențiat 251 de indicii de pericol (+25%), dintre care 221 pentru produse nealimentare și 30 pentru produse alimentare. Domeniul jucăriilor este

primul, cu 91 de indici de pericol relevanți. Riscurile cele mai frecvente sunt sufocarea, prin înghițirea de corpuri străine, și arsurile. În toate cazurile, serviciile ministrului s-au asigurat că au fost luate toate măsurile pentru a asigura securitatea consumatorului: retragerea de pe piață a produselor, informarea consumatorilor etc. Produsele care pot fi comercializate în mai multe state ale Uniunii Europene fac obiectul emiterii de alerte în cadrul rețelelor europene.

Franța a emis 138 de alerte în 2009, dintre care:

- 45 pentru produse alimentare (+10% comparativ cu 2008);
- 93 pentru produsele nealimentare (+127%).

În cadrul acțiunii sale în domeniul siguranței consumatorilor, DGCCRF a efectuat 55 170 de acțiuni de control asupra unor produse nealimentare (+25% comparativ cu 2008), cu un coeficient de anomalie de 4,4% (stabilitate comparativ cu 2008). Luc Chatel, secretar de stat pentru industrie și consum a cerut DGCCRF să își întărească controalele de securitate asupra produselor nealimentare importate în 2009, mai ales asupra jucăriilor. De asemenea, o atenție deosebită trebuie acordată mașinilor cu motor, în condițiile în care Senatul a votat în unanimitate o propunere de lege referitoare la condițiile de comercializare și de utilizare ale anumitor mașini cu motor (scuterele).

Pe de altă parte, Franța veghează la întărirea protecției consumatorilor cu revizuirea directivei referitoare la jucării, care permite reducerea riscurilor de expunere a copiilor la produse chimice periculoase (produse cancerigene, plumb etc). Directiva cu privire la produsele cosmetice este și ea în curs de revizuire de către Comisia Europeană, iar Franța își aduce contribuția sa.

BEUC: „RAPEX, o știre bună, una rea”

Biroul European al Uniunii Consumatorilor (BEUC) a luat poziție cu privire la raport: „Ne bucură eforturile depuse de doamna comisar Kuneva pentru tratarea spinoasei probleme a supravegherii pieței. O primă constatare subliniază că numărul notificărilor este în creștere. De asemenea, ne bucură faptul că se intensifică controalele și că statele membre schimbă tot mai multe informații cu privire la produsele

periculoase. Este legitim să ne îngrijoreze, în schimb, lectura statisticilor care figurează în raport: când se știe că o singură notificare poate reprezenta milioane de produse, ne întrebăm: în realitate, câte produse „trec printre ochiurile plasei”? De altfel, rămân încă multe de făcut: consumatorii sunt tot timpul expuși la numeroase produse periculoase și nu ne surprinde faptul că în „topul celor 5” regăsim jucăriile și produsele cosmetice. Dacă trebuie să întărim mecanismele de supraveghere a piețelor și să intensificăm cooperarea între autoritățile naționale, este esențial să consolidăm legislațiile europene în domeniul siguranței produselor și responsabilitatea întreprinderilor. Din păcate, revizuirile în curs de desfășurare cu privire la securitatea jucăriilor și a produselor cosmetice sunt, pentru moment, departe de a fi mulțumitoare”. Monique Goyens, directoare a BEUC, a declarat: „RAPEX constituie un indicator bun, dar nu ne vom putea bucura cu adevărat decât când legile vor proteja mai mult consumatorii și îi vor face responsabili pe fabricanți în legătură cu produsele pe care le introduc pe piață”.

Traducere: Maria Bratu, din: Enjeux, nr. 303, aprilie 2010

Agenda digitală europeană

L'AGENDA NUMÉRIQUE EUROPÉENNE

La Commission Européenne a adopté le 19 mai, par un communiqué, *Un agenda numérique pour l'Europe*, dont le but est de contribuer à l'augmentation du développement économique de l'Union Européenne et à la diffusion des bénéfices de l'ère numérique à tous les domaines de la société

Comisia Europeană a adoptat pe 19 mai, printr-un comunicat, „O agendă digitală pentru Europa” [COM (2010) 245]. Agenda urmărește să contribuie la creșterea economică a Uniunii Europene și la diseminarea avantajelor erei digitale la toate sectoarele societății.

Jumătate din creșterea productivității europene în ultimii 15 ani a fost deja determinată de tehnologia informației și a comunicațiilor și această tendință este posibil să se accentueze. Ordinea de zi prezintă șapte domenii prioritare de acțiune: crearea unei noi piețe digitale unice, operativitate sporită, creșterea încrederii și securității pe Internet, acces mult mai rapid la acesta, mai multe investiții în cercetare și dezvoltare și aplicarea tehnologiei informației și a comunicațiilor pentru a trata probleme cu care se confruntă societatea, precum schimbarea climei sau îmbătrânirea populației. Exemple de astfel de avantaje includ plățile electronice și facilitarea facturării, aplicarea telemedicinii și utilizarea unui iluminat eficient din punct de vedere energetic. Agenda prevede 100 de acțiuni de urmărire, dintre care 31 au caracter legislativ.

„Trebuie să punem interesele cetățenilor Europei și ale întreprinderilor în avangarda revoluției digitale și să sporim la maximum potențialul tehnologiei informației și comunicațiilor, pentru a promova crearea de locuri de muncă și dezvoltarea durabilă”, a afirmat vicepreședinta Comisiei pentru Agenda Digitală, doamna Nelie Kroes. Strategiile ambițioase stabilite astăzi ne arată în mod clar unde trebuie să ne concentrăm eforturile în anii următori. Pentru a realiza pe deplin potențialul Europei digitale, avem nevoie de angajamentul statelor membre, al sectorului ITC și al tuturor factorilor economici esențiali”.

Îmbunătățirea elaborării standardelor ITC și a interoperabilității

Pentru a le permite oamenilor să creeze, să combine și să inoveze, avem nevoie de produse și servicii ITC deschise și interoperabile

Șapte idei. O singură piață nouă care să furnizeze avantajele erei digitale

Cetățenii ar trebui să se bucure de servicii comerciale și de programe culturale dincolo de granițele țării lor însă piețele online ale Uniunii Europene sunt încă separate de bariere care împiedică accesul la servicii europene de telecomunicații și servicii digitale. La ora actuală, există de patru ori mai multe teledescărcări de pe site-uri muzicale în SUA decât în Uniunea Europeană din cauza lipsei de oferte legale și a fragmentării piețelor. Comisia intenționează să deschidă accesul la conținutul juridic online prin simplificarea drepturilor de autor și gestionarea și acordarea licențelor transfrontaliere. Alte acțiuni includ efectuarea de plăți electronice și facilitarea facturărilor.

Sporirea încrederii și a securității

Europenii nu vor adopta o tehnologie în care nu au încredere. Ei au nevoie să se simtă încrezători și în siguranță online. O coordonare mai bună a răspunsului european la atacuri cibernetice și o întărire a regulilor cu privire la protecția datelor personale fac parte din soluție. Unele acțiuni ar putea să îi oblige pe operatorii de website-uri să își informeze utilizatorii referitor la încălcările regulilor de securitate care le afectează datele personale.

Traducere: Vlad Floarea, expert cooperare internațională, ASRO și Maria Bratu

Îmbunătățirea securității societății

L'AMÉLIORATION DE LA SÉCURITÉ DE LA SOCIÉTÉ

Dr. Stefan Tangen, secretar, ISO/TC 223, *Securitatea societății*

L'ISO/TC 223, *Sécurité de la société*, développe une activité de normalisation internationale fournissant la protection et la réponse aux risques des crises et des désastres interrompant l'activité normale de la société et ayant des répercussions sur le fonctionnement de celle-ci. Le comité a déjà élaboré la spécification technique ISO/PAS 22399 :2007, à laquelle feront suite les normes ISO 22301 et ISO 22320, dont la publication est attendue pour l'année prochaine. Ces documents vont fournir une approche de tous les risques menaçant la sécurité de la société et couvrant toutes les phases de la gestion d'urgence et de crise (avant, pendant et après un incident humain ou naturel ayant affecté la sécurité de la société)

Mots clés: organisation, sécurité, crise, système de management, aptitude de surmonter la crise, normes ISO

Scutundarea submarinului rusec Kursk în marea Barentz în 2000 poate fi considerată un factor care stimulat formarea comitetului tehnic ISO/TC 233.

Operațiunea internațională de salvare, care a avut loc după accident, a furnizat o dovadă dureroasă: comunitatea internațională nu posedă instrumentele necesare pentru a coopera efectiv în situații de urgență. Ca urmare a acestui fapt, Organizația Rusă de Standardizare – GOST – a avut inițiativa înființării comitetului tehnic ISO/TC 223. Intitulat inițial *Apărare civilă*, comitetul a fost creat pentru a standardiza procedurile internaționale de urgență.

După o perioadă de „așteptare”, au avut loc acțiunile teroriste asupra orașelor New York și Washington, precum și valul de dezastru naturale din ultimii ani. Ca urmare a acestor fapte, ISO a condus pe scară largă o evaluare a rolului standardizării în domeniul securității societății. S-a luat, deci, hotărârea ca ISO/TC 223 să intre în acțiune.

În anul 2005, conducerea comitetului a fost preluată de Institutul Suedez de Standardizare (SIS). Pentru a reflecta mai bine ambiția sa de a aborda incidentele perturbatoare care amenință societatea civilă, ISO/TC 223 a fost redenumit *Securitatea societății*. Scopul comitetului este foarte larg, acoperind toate etapele situațiilor de urgență produse de om, cât și ale dezastrurilor naturale.

De la prima reuniune care a avut loc la Stockholm, în mai 2006, participarea la comite-

tul tehnic s-a intensificat permanent, comitetul având acum 37 de membri participanți (P), 18 observatori (O) și mai multe organizații de legătură. S-au elaborat mai multe standarde ISO care vor îmbunătăți capacitatea de apărare a societății din diferite puncte de vedere:

- ISO 22300, *Vocabular*;

- ISO 22301, *Sisteme de management de pregătire și continuitate. Cerințe*;
- ISO 22311, *Supraveghere video pentru interoperabilitate*;
- ISO 22320, *Comandă și control, informare, coordonare și cooperare pentru management de urgență. Cerințe*;
- ISO 22322, *Prevenire a publicului*;
- ISO 22397, *Parteneriate publice și particulare*;
- ISO 22398, *Ghid pentru exerciții și încercări*;
- ISO 22399, *Linii directoare pentru pregătirea în eventualitatea unui incident și managementul continuității operaționale*.

Două dintre aceste tipuri de activitate sunt descrise detaliat mai jos.

Sistem de management pentru pregătire și continuitate

Întrucât economia a devenit tot mai controlată și organizată, a fost identificată o necesitate crescută de a conduce eficient continuitatea operațiilor. Dar, dacă riscurile pot rezulta din întreruperi foarte variate și neprevăzute, problema trebuie să fie abordată într-un mod structurat.

Prima publicație a comitetului, ISO/PAS 22399*, apărută în noiembrie 2007, este un ghid pentru pregătirea în eventualitatea unui incident și managementul continuității operaționale. ISO/TC 223 a decis să facă următorul pas în domeniu și, la ora actuală, este deplin angajat în elaborarea unui standard pentru sisteme de management, denumit ISO 22301, *Securitatea societății. Sisteme de management de pregătire și continuitate. Cerințe*.

Acest standard pentru sisteme de management va furniza un instrument care să permită organizațiilor să ia în considerare măsurile de pregătire pentru a răspunde la întreruperea care afectează funcționarea într-o situație de urgență. El le va permite să conducă desfășurarea incidentului, să îi supraviețuiască și să întreprin-

dă o acțiune corespunzătoare pentru a asigura viabilitatea organizației. Cerințele standardului sunt generice și se intenționează ca documentul să fie aplicabil tuturor organizațiilor (sau unor părți ale acestora), indiferent de tip, dimensiune și caracter.

Scopul standardului 22301 este aproape identic cu al standardului britanic BS 25999-2:2007, *Specificații pentru managementul continuității întreprinderii*. Conținutul său se bazează pe toate standardele naționale existente pe acest subiect. Abordarea de a prelua ce este cel mai bun posibil din standardele existente a avut un succes deosebit în elaborarea ISO/PAS 22399 și comitetul este convins că această abordare va conduce încă o dată la elaborarea unui standard de înaltă calitate.

„A fost identificată o necesitate sporită de a conduce efectiv continuitatea operațiilor”

În ultimii ani, am asistat la elaborarea unui număr de standarde naționale care indică o necesitate clară a pieței pentru ISO 22301. Ori-cum, aceasta a provocat o problemă nouă pentru corporațiile internaționale, implicând costuri și fiind greu de dovedit respectarea numeroaselor standarde naționale. Varietatea inițiativelor din acest domeniu a cauzat multe incertitudini.

Un standard ISO va pune capăt confuziei și se așteaptă ca ISO 22301 să fie adoptat ca standard național în numeroase state. Mai mult, ISO 9001:2008** și ISO 14001:2004** au trebuit să fie revizuite, pentru a asigura compatibilitatea cu alte sisteme de management, în condițiile în care se simplifică implementarea standardului. Se consideră că publicarea ISO 22301 va avea loc în anul viitor.

Viitorul standard pentru managementul de urgență

Principalele obiective ale managementului de urgență sunt: a salva vieți omenești, a reduce impactul funcțiilor vitale ale societății și a limita efectele adverse. Pentru atingerea acestor obiective, organizațiile de urgență trebuie să fie

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat standardul ISO/PAS 22399:2007 ca standard ca standard român, cu indicativul SR ISO/PAS 22399:2010 și titlul: *Securitatea societății. Linii directoare pentru pregătirea în eventualitatea unui incident și managementul continuității operaționale*

** Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat acest standard ca standard român. A se vedea nota de la sfârșitul articolului

capabile să interacționeze și să schimbe informații. ISO 22320 va specifica cerințele fundamentale care furnizează baza pentru comanda și controlul efective, minime în cadrul organizației cu răspuns de urgență. Acestea includ structuri de comandă și control și proceduri, suport pentru decizie, trasabilitate, managementul informației și interoperabilitate pentru o situație de urgență.

ISO 22320 stabilește, de asemenea, cerințe pentru informații operaționale pentru managementul de urgență, care includ: procese, sisteme, obținerea datelor și management. Scopul este să se elaboreze informații relevante și folosite în timp util, care să sprijine comanda și controlul organizației, precum și coordonarea și cooperarea cu alte părți implicate. Se estimează că standardul va apărea în anul viitor.

Noi domenii

Ambasadorul Krister Kumlin, consilier la Agenția Suedeză pentru Situații Neprevăzute, a prezidat comitetul încă de la prima sa întrunire, iar Institutul Suedez de Standardizare răspunde de secretariat. La cea de-a șaptea întrunire plenară, care a avut loc la Paris, în mai 2009, s-au înregistrat 100 de participanți. Numeroase subiecte au fost prezentate în timpul întrunirii, incluzând Ghidul pentru Facilități Domestice și Reglementări, al Organizației Internaționale a Crucii Roșii și al Societăților de Semilună Roșie și PAS 55, Managementul Bunurilor, al Institutului Britanic de Standardizare (BSI).

Comitetul a discutat și ce capacități tehnologice sunt necesare în domeniu și modul în care standardele pentru produse pot sprijini standardele pentru management care sunt actualmente în curs de elaborare. Acest lucru poate călăuzi comitetul în identificarea de noi teme de lucru interesante.

Managementul eficient al crizelor rezultă din implementarea unor instrumente relevante, care funcționează în activitățile zilnice normale și care furnizează valoare adăugată în prevenirea, conducerea și revenirea după un incident perturbator. Standardele internaționale joacă un rol deosebit de important în asigurarea securității și au potențialul de a spori rezistența societății și a elementelor sale componente.

Scopul ISO/TC 223

Standardizarea internațională în domeniul securității societății și-a propus să intensifice managementul și capacitatea pe timp de criză și continuitate prin abordări de management tehnice, umane, organizaționale și operaționale, funcționalitate și interoperabilitate și sporirea conștientizării în rândul tuturor părților interesate.

ISO/TC 223 va desfășura o activitate de standardizare internațională care va furniza protecție și răspuns la riscurile crizelor și dezastrelor neintenționate, intenționate și naturale, care întrerup activitatea normală și au consecințe asupra funcțiilor societății. Comitetul va furniza o perspectivă pentru toate riscurile, care acoperă toate etapele managementului de urgență și criză (înaintea, în timpul și după un incidentul care afectează securitatea societății).

Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat ca standarde române următoarele standarde din cuprinsul acestui articol:

ISO/PAS 22399:2007,

cu indicativul SR ISO/PAS 22399:2010 și titlul: *Securitatea societății. Linii directoare pentru pregătirea în eventualitatea unui incident și managementul continuității operaționale;*

EN ISO 9001:2008,

cu indicativul: SR EN ISO 9001:2008 și titlul: *Sisteme de management al calității. Cerințe;*

EN ISO 14001:2004,

cu indicativul: SR EN ISO 14001:2005 și titlul: *Sisteme de management de mediu. Cerințe cu ghid de utilizare*

Traducere: Maria Bratu, din: ISO Focus+, vol. 1, nr. 5, mai 2010, revista Organizației Internaționale de Standardizare, fiind produs cu permisiunea Secretariatului Central al ISO (www.iso.org). Editor: gasirowski@iso.org. Un abonament anual costă 158 franci elvețieni. Abonamente: sales@iso.org

Dr. Stefan Tangen este secretar general al ISO/TC 223,

Securitatea societății și șef de proiect la Institutul Suedez de Standardizare (SIS). El a fost secretar al ISO/TC 184/SC 2, *Roboți și dispozitive care includ roboți* și a lucrat cu numeroase comitete-oglină suedeze. Înainte de a se ocupa de standardizare, domnul Tangen a lucrat în calitate de cercetător la Institutul Regal din Stockholm. El este doctor în ingineria producției.

Managementul riscului, un proces integrat

LE MANAGEMENT DU RISQUE, UN PROCESSUS INTÉGRÉ

Fabienne Nedey

La norme ISO 31000, *Management du risque. Principes et lignes directrices*, a été disponible à la fin de 2009. Ce document générique vise à harmoniser la terminologie et à décrire les principes fondamentaux, le cadre organisationnel et le processus de management du risque

Mots clés: organisation, management du risque, lignes directrices ISO, terminologie, principes fondamentaux

Standardul ISO 31000, *Managementul riscului. Principii și linii directoare*, a apărut la sfârșitul anului 2009. Acest document generic își propune să armonizeze terminologia și să descrie principiile fundamentale, cadrul organizațional și procesul de management al riscului.

Standardul ISO 31000 a fost elaborat de un grup de lucru care ține de Biroul de Management Tehnic (TMB) al ISO, grupul de lucru *Managementul riscului*, cu președinție australiană și secretariat japonez. Ghidul 73, *Managemen-*

mentul riscului. Terminologie, care furnizează definițiile reluate din ISO 31000, a fost și el publicat în același timp cu standardul ISO 31000.

Sprijin în luarea deciziei

Încă de la început, elaborarea acestui standard a fost însoțită de două condiții: standardul trebuie să furnizeze linii directoare, recomandări, nu cerințe. El nu trebuie utilizat în scopuri de certificare și nici să fie un nou standard pentru sisteme de management. Este un document

generic, care poate fi aplicat de orice organizație, care își propune să armonizeze procesul de management al riscului și definițiile legate de acesta, din standardele existente și viitoare, a stimula o cultură a riscului și a furniza recomandări cu privire la implementarea și mentenanța unui proces de management al riscului. „Termeni destul de diferiți sunt utilizați adesea pentru a desemna, în practici, procese similare. Este interesant faptul că dispunem de un document de referință care furnizează definiții și descrie procesul de management al riscului”, consideră Bruno Debray, delegat științific la Direcția pentru Riscuri Accidentale, la Institutul Național pentru Mediul Industrial și Riscuri (INERIS).

Ce se înțelege prin risc? Definiția este reluată în Ghidul 73: „efect de incertitudine cu privire la atingerea unor obiective”. Dacă, în general, în domeniul securității, riscul este perceput în mod negativ, această noțiune este înțeleasă într-un mod neutru în standardul ISO 31000. Riscul poate fi pozitiv sau negativ. „Orice activitate a unui organism implică riscuri”, se precizează în introducerea ISO 31000. „Managementul riscului oferă un sprijin în procesul de luare a deciziei, prin luarea în calcul a incertitudinii și a efectului său asupra atingerii obiectivelor, și la evaluarea necesității fiecărei acțiuni”.

Structura standardului

Standardul descrie principiile (capitolul 3), cadrul organizațional (capitolul 4) și procesul de management al riscului (capitolul 5). „Principiile sunt elementele care caracterizează un management eficace al riscurilor, de care organismul trebuie să țină seama”, declară François Boucher, șef de proiect la AFNOR. „Ele corespund, prin unele aspecte, întrebării: „de ce să ne lansăm în demers?”.

Cadrul organizațional este proiectat pentru a ajuta organizația să includă managementul riscului în sistemul său de management global. El se referă la înțelegerea organismului și a contextului său, la politica de management al riscului, la integrarea în procesele organizaționale, la responsabilitate, resurse, stabilirea mecanismelor de comunicare și la înregistrări interne și externe. Totul, sub egida „angajamentului managementului” și într-o perspectivă de „îmbunătățire continuă”. Iată niște elemente cunoscute... ISO 31000 este compatibil cu standardele

ISO 9001*, ISO 14001*, OHSAS* etc. „Structura și conținutul său sunt proiectate pentru a integra standardele pentru sisteme de management elaborate de ISO și a fi armonizate cu acestea”, precizează François Boucher. Managementul riscului este un element indispensabil al managementului integrat. „În ceea ce privește abordarea de către organizație, documentul stabilește bune practici. El arată că managementul riscului nu este un proces independent sau doar tehnic, ci unul care se situează în centrul organizației și al managementului întreprinderii”, afirmă Bruno Debray.

În ceea ce privește procesul propriu-zis de management al riscului (ce activități sunt necesare? Cu ce obiective?), acesta trebuie să facă parte integrantă din managementul organismului, să fie inclus în cultura și în practicile sale și să fie adaptat proceselor sale.

Noutăți și elemente-cheie

Un aspect important al standardului ISO 31000 îl constituie faptul că se bazează pe analiza contextului intern și extern al întreprinderii. „Stabilirea contextului” permite sesizarea diversității criteriilor, precum și a caracterului riscurilor și al altor factori de luat în considerare. Alte elemente centrale sunt comunicarea și consultarea părților interesate. Aceste activități sunt prezente în fiecare etapă a procesului de management al riscului. „Comunicarea este o parte integrantă a procesului. A o înscrie ca un proces paralel, precum analiza efectuată de management, constituie o noutate. Consultarea merge și mai departe. Va fi nevoie de timp pentru ca aceasta să devină o realitate”, relevă Bruno Debray. Comunicarea și consultarea se pot referi la colectivitatea locală în cadrul căreia se află întreprinderea, la riverani și la personal. Organizația va trebui să identifice părțile și să determine nivelul de transparență.

Toate aceste activități se înscriu într-un cadru mai general. „Fabricanții, importatorii și distribu-

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat ca standarde române următoarele standarde din cuprinsul acestui articol:

EN ISO 9001:2008, cu indicativul SR EN ISO 9001:2008 și titlul: *Sisteme de management al calității. Cerințe*

EN ISO 14001:2004, cu indicativul SR EN ISO 14001:2005 și titlul: *Sisteme de management de mediu. Cerințe cu ghid de utilizare*

OHSAS 18001:2007, cu indicativul SR OHSAS 18001:2008 și titlul: *Sisteme de management al sănătății și securității ocupaționale. Cerințe*

torii trebuie să se asigure, în ceea ce privește bunele practici și stadiul cunoștințelor ingineresti, că produsele introduse pe piață sunt sigure. Numeroase întreprinderi realizează analize ale riscurilor. Principiul de precauție este din ce în ce mai important în societățile noastre. Standardul ISO 31000 trebuie să stimuleze o cultură a managementului riscului în organizație. De acum înainte, ne așteptăm ca un manager să aibă o viziune globală a riscurilor, pentru a decide care sunt acțiunile ce trebuie desfășurate și resursele care trebuie alocate. Standardul ISO 31000 descrie etapele procesului de management al riscului, fără o metodă sau un instrument. Acestea există deja”, afirmă François Boucher.

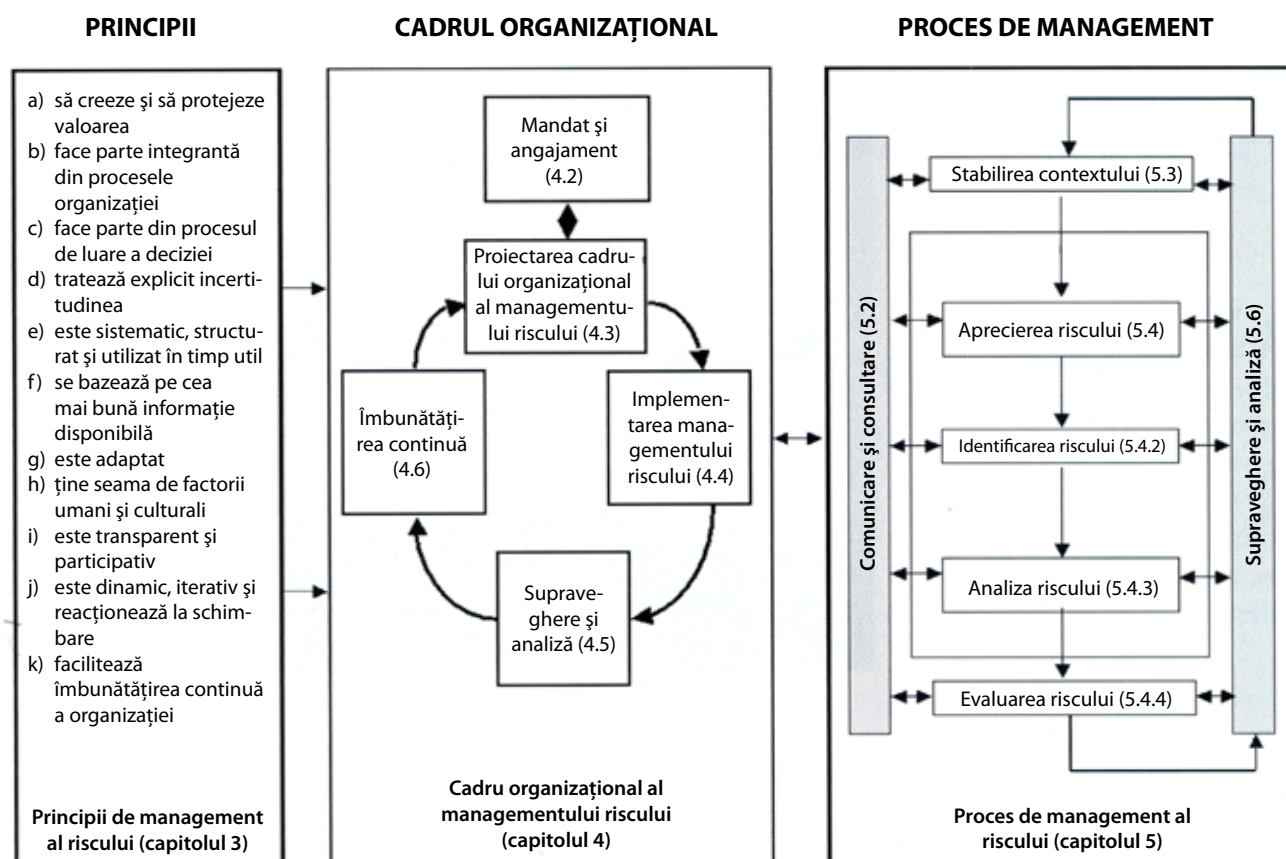
„Acest document este general, precis în ceea ce privește obiectivele fiecăreia dintre etape, nu însă și în ceea ce privește modalitățile. Dar el nu trebuie să fie direct operațional”, adaugă Bruno Debray. „El va putea să servească drept referință pentru elaborarea de standarde sectoriale, precise, care pot fi utilizate în scopuri de certificare. El constituie un prim pas în realizarea unei armonizări a referențialelor care se aplică organizațiilor. Și aceasta este o altă așteptare importantă din partea lor. Ceea ce este adevărat pe plan intern este adevărat și la nivelul unui grup cu locații de producție situate în diverse state, care se confruntă cu moduri diverse de a

gestiona riscurile. Standardul ISO 31000 furnizează o bază și principii comune de referință.

Riscul, potrivit Ghidului ISO 73

Riscul este definit ca fiind efectul incertitudinii asupra atingerii obiectivelor. Câteva note furnizează următoarele precizări:

- un efect este o abatere pozitivă și/sau negativă în raport cu rezultatul așteptat;
- obiectivele pot avea diferite aspecte (de exemplu, scop financiar, de sănătate, de securitate sau de mediu) și se pot aplica unor niveluri diferite (nivel strategic, nivelul unui proiect, al unui produs, al unui proces sau al unui organism);
- un risc este adesea caracterizat prin referirea la evenimente și la consecințe potențiale sau o combinație a ambelor;
- un risc este adesea exprimat ca o combinație a consecințelor unui eveniment (incluzând schimbări ale împrejurărilor) și a verosimilității apariției sale;
- incertitudinea este starea, chiar parțială, a lipsei de informații referitoare la înțelegerea sau cunoașterea unui eveniment, a consecințelor sau a verosimilității sale.

Benoît Clair

Delegat general la Centrul Național de Prevenire și de Protecție (CNPP)

„Un suport metodologic care ajută la implementarea unui proces de management al riscului”

CUVÂNTUL SPECIALISTULUI

ISO 31000 este un ghid, un document care va permite orientarea întreprinderilor și a colectivităților în analiza și managementului riscurilor lor. Riscul este înțeles într-o accepție foarte largă – consecințele pot fi negative sau pozitive – a întreprinde, a lansa un nou produs înseamnă a se expune la riscuri. El a apărut după Ghidul 73, cu scopul de a armoniza termenii și conceptele. În plus, acesta este un standard internațional. Locul standardelor nu este același în toate statele. Statele anglo-saxone se bazează în mare măsură pe documente normative cu caracter voluntar. În Franța, în ceea ce privește securitatea, partea de reglementare este mai importantă. Cred că, în afară de reglementare, există loc pentru o abordare normativă și voluntară. Ceea ce este, de asemenea, interesant în acest demers este faptul că standardul ISO 31000 este un document general, care distinge diferitele etape în identificarea și tratarea riscurilor, precum și rolul tehnicianului și cel al factorului de decizie. Riscurile se referă la persoane și la valori. Riscul cu privire la persoane nu este acceptabil în principiu, dar risc 0 nu există. De aici introducerea noțiunilor de acceptabilitate și de tolerabilitate în analiză. Standardul ISO 31000 este un suport metodologic care ajută la înțelegerea și implementarea unui proces de management al riscurilor, iar apoi la progresul organizației. Controlul riscurilor este o preocupare tot mai importantă, mai ales într-un context de criză. Oficial, acest standard nu este destinat unor scopuri de certificare. Este un subiect sensibil, mai ales pentru întreprinderi care, încă de la început, manifestau temeri în această privință. Ele nu vor un document mai complex și nu vor să își complice sarcinile. Unii manageri ai riscului consideră că managementul riscului nu este potrivit pentru un proces de certificare a conformității cu cerințe specificate. Iar administrațiile consideră că acolo unde există o reglementare nu există loc pentru acest mod de gândire. Totuși, dacă există o cerere din partea pieței, va exista și un răspuns. Așa cum se prezintă, standardul nu este suficient pentru a fi utilizat în scopuri de certificare. El ar trebui să fie completat cu cerințe specificate. Anumite state – Australia și Noua Zeelandă – par gata să facă acest lucru. Centrul Național de Prevenire și de Protecție, a cărui activitate constă în prevenirea și controlul riscurilor, asigură o formare în domeniul managementului riscului. La început, am tradus și am adaptat o formare americană timp de cinci ani, apoi am propus propria noastră abordare, bazată în principal pe riscurile operaționale și pe cele cu consecințe negative. Ea include, printre altele, standardul ISO 31000.

Standardizarea internațională în domeniul ceaiului

THÉ: UNE NORME POUR INFUSER LA QUALITÉ

Marie-Claire Barthet

Lors de sa dernière réunion, a Hangzhou (Chine), le groupe intergouvernemental pour le thé, de l'Organisation des Nations Unies pour l'Alimentation et l'Agriculture (FAO), a notamment préconisé le recours à la norme ISO 3720 pour améliorer la qualité du thé noir dans les échanges mondiaux

Mots clés: thé, amélioration de la qualité, norme internationales ISO

Cu ocazia ultimei sale reuniuni de la Hangzhou (China), grupul intergouvernamental al FAO referitor la ceai a preconizat utilizarea standardului ISO 3720 pentru îmbunătățirea calității ceaiului negru în comerțul internațional.

Potrivit unui raport al FAO, piața mondială a ceaiului cunoaște o tendință de creștere a ofertei, care o depășește pe cea a cererii, conducând la scăderea prețurilor și, în consecință, a veniturilor producătorilor din statele în curs de dezvoltare. Neputând acționa eficient asupra ofertei, experții din domeniul ceaiului își îndreaptă atenția asupra cererii și asupra modului de a o stimula.

Grupul intergouvernamental care se ocupă

de ceai a stabilit largirea pieței printre prioritățile sale și a prevăzut aplicarea de acțiuni coordonate, care vizează promovarea cererii de ceai și creșterea consumului. Acest subiect este la ordinea zilei în anii '70, dar cooperarea cu privire la el este încă și mai veche: în 1933, ținând seama de prăbușirea pieței din cauza crizei mondiale, statele producătoare au încheiat un prim acord internațional cu privire la ceai, care își propune să reglementeze industria, apoi, în anul următor, au înființat Oficiul Internațional al Ceaiului. Către mijlocul anilor '60, dezbaterile desfășurate la FAO au condus la crearea unui comitet consultativ permanent referitor la ceai. În 1972, acesta s-a transformat în grup intergouvernamental referitor la ceai.

Producția și consumul

Potrivit raportului, producția mondială de ceai a continuat să crească din 2008 cu peste 3%, ajungând la 3,6 milioane tone. Această creștere se datorează în principal recoltelor record înregistrate în China, Vietnam și India. Ultimele cifre estimează producția mondială de ceai negru la 2,5 milioane tone, față de 968 000 tone, reprezentând producția de ceai verde. Potrivit estimărilor FAO, până în 2017, producția mondială de ceai verde se va dezvolta mult mai rapid decât cea de ceai negru (o creștere de 4,5% comparativ cu 1,9% pe an). Aceste estimări se referă la creșterea din China, unde programul de dezvoltare a producției (reabilitare, plantații noi, reconversii) ar trebui să dureze încă zece ani.

În 2006, nivelul de consum mondial de ceai era aproape egal cu cel al producției. Coeficientul său de creștere era însă doar de 1%, ceea ce înseamnă o încetinire față de 2,7%, reprezentând creșterea anuală medie în cursul ultimului deceniu. Consumul pe locuitor în principalele state producătoare de ceai nu este impresionant, deși aceste state sunt dezvoltate, iar pentru ele, consumul de ceai reprezintă o tradiție. Un rus consumă 1,26 kg de ceai pe an, iar un englez, 2,2 kg. În statele emergente, consumul este mai mic. Un indian bea 0,65 kg de ceai pe an, iar un chinez, 0,53 kg.

Raportul consideră că există un potențial imediat de creștere a consumului în statele producătoare puternic dezvoltate din punct de vedere economic. În acest scop, sunt necesare măsuri de îmbunătățire a calității ceaiului. „Creșterea consumului în țările producătoare ar putea să atenueze presiunea asupra ofertei la nivel mondial și să îmbunătățească prețurile ceaiului pe termen lung”, estimează raportul.

O calitate determinată

Aprecierea calității ceaiului, evaluarea caracteristicilor și valorii sale sunt emise, în general, de degustătorii ceaiului, care se bazează pe o serie de cerințe. Toate aceste cerințe pot reflecta gusturi diferite în funcție de țară și de consumatori. Dificultățile întâmpinate în definirea calităților de referință cresc întrucât există o gamă largă de zone producătoare care utilizează diferite tehnici de cultură, de culegere, de

fabricare, precum și condiții climatice diverse. Potrivit FAO, „deși calitatea ceaiului constituie o problemă complexă, impunerea unor standarde de calitate pentru ceaiul care face obiectul schimburilor internaționale suscită un interes tot mai mare”. O calitate superioară ar trebui să stimuleze cererea, diminuând comerțul cu ceai de calitate slabă, fapt care ar contribui la reducerea problemei supraabundenței ofertei.

În 2006, Grupul interguvernamental referitor la ceai a recomandat adoptarea standardului ISO 3720, *Ceai negru. Definiție și caracteristici de bază*, ca standard de calitate pentru schimburile internaționale. Acesta definește ceaiul negru ca fiind ceaiul pregătit cu ajutorul unor tratamente corespunzătoare, mai ales ofilire, macerare a foilor, aerisire și uscare, folosind doar mlădițele fragede ale varietății *Camelia sinensis* (L) Kuntze, recunoscute ca fiind potrivite pentru pregătirea ceaiului destinat consumului sub formă de băutură (Rectificare tehnică nr. 2, publicată în 2004).

Potrivit raportului FAO, acest standard internațional este larg acceptat; statele care asigură 85% din exportul de ceai au adoptat standarde naționale identice sau foarte apropiate de acesta. În fapte, aplicarea standardelor minime de calitate variază foarte mult, în funcție de statele producătoare. În unele dintre ele, calitatea este controlată foarte sever, iar ceaiurile care nu sunt conforme cu standardele naționale sunt interzise pe piața internă și la export. În altele, controlul calității depinde de dorințele producătorilor. Statele exportatoare care au adoptat oficial standarde de calitate ce corespund standardului ISO 3720 sunt: Argentina, Bangladesh, India, Indonezia, Kenya, Malawi, Mauritius, Uganda, Papuazia-Noua Guinee, Sri Lanka și Turcia. Nu existau informații în legătură cu Vietnam și China în momentul finalizării raportului.

Documentul examinat la Hangzhou descrie demersurile privind acceptarea standardului ISO 3720 și invită grupul să definească controlul pentru extinderea gradată a acestui standard în comerțul internațional. El relevă că ISO 3720 se aplică doar ceaiului negru, dar încep lucrări cu privire la caracterizarea ceaiului verde. În afară de cerințe minime de calitate, standardele definesc metode de încercare care permit să se efectueze controale și să se faciliteze compara-

ția rezultatelor obținute.

Grupul interguvernamental referitor la ceai desfășoară, de asemenea, activități cu privire la indicațiile geografice potențiale. Marile linii ale acestora vor fi examinate și evaluate în cadrul reglementar internațional.

Cafeaua

- lucrările internaționale de standardizare referitoare la ceai sunt desfășurate de subcomitetul (SC) 8 al ISO/TC 34, *Produce alimentare*, iar cele referitoare la cafea, de SC 15. Franța nu posedă o comisie oglindă pentru ceai, în schimb, are una pentru cafea, prezidată de Françoise Rossillon, delegată generală a Sindicatului Francez al Cafelei.
- experții francezi urmăresc în mod deosebit două subiecte – unul referitor la vocabular (preliminary work item – PWI 3509), celălalt privind criteriile de autenticitate ale cafelei instant (working draft WD 24114).
- unul dintre cele mai importante standarde publicate în 2009 de SC 15 este ISO 20481*, *Cafea și derivați ai cafelei. Determinarea conținutului de cafeină prin cromatografie lichidă de înaltă performanță. Metodă de referință*.

El Mamoun Amrouk

Economist la FAO, la Direcția Comerț Internațional și Piețe

„Standardul ISO 3720 este considerat un standard de referință”

Adoptarea standardelor de calitate a început în anii '80. Grupul interguvernamental referitor la ceai recomandă adoptarea standardului ISO 3720 din preocuparea de a îmbunătăți echilibrul pieței și a garanta o calitate minimă destinată exportului. Standardul este considerat un standard de referință. Adoptarea și aplicarea sa trebuie să permită atingerea a două obiective: reducerea ofertei la nivel internațional, eliminând ceaiul de calitate inferioară, și sporirea cererii și atragerea noilor consumatori. Acest echilibru între cerere și ofertă va permite sprijinirea prețurilor și a veniturilor producătorilor. O proporție de 85% dintre producătorii și exportatorii de ceai negru au adoptat standardul ISO 3720 sau standarde echivalente, chiar mai exigente. Problema o constituie aplicarea acestor standarde. Grupul interguvernamental referitor la ceai, sub egida FAO, a decis înființarea unui grup de lucru care să studieze procedurile eficiente care să permită determinarea regulilor de aplicare universală a standardelor de calitate.

Guvernele adoptă standardele, dar ele sunt voluntare. Numeroase state au stabilit proceduri de aplicare și de control mai mult sau mai puțin complexe. Grupul de lucru va prezenta recomandările sale grupului interguvernamental cu ocazia reuniunii sale viitoare, care va avea loc în India, peste doi ani. El trebuie să stabilească măsuri simple, eficiente și universale, pentru a verifica aplicarea standardelor. Vor exista costuri suplimentare, statele știu acest lucru. Aceste costuri nu vor trebui să reprezinte o sarcină excesivă. Vor putea fi luate măsuri – de exemplu, asistență tehnică pentru țările exportatoare, finanțată de Fondul comun pentru produsele de bază. Pe termen lung, scopul este să se recupereze aceste costuri, grație îmbunătățirii echilibrului pieței, randamentelor producătorilor și veniturilor exportatorilor. Se recomandă statelor importatoare să prefere statele care aplică standardele de calitate.

Traducere: Maria Bratu, din: Enjeux, nr. 304, mai 2010

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat standardul ISO 20481:2008 ca standard român, cu indicativul: SR ISO 20481:2009 și titlul: *Cafea și produse din cafea. Determinarea conținutului de cafeină prin cromatografie lichidă de înaltă performanță (HPLC). Metodă de referință*

Standarde în domeniul ceaiului, elaborate sau adoptate de Asociația de Standardizare din România

SR 13348-1:1996	Ceai. Metode de analiză. Determinarea azotului proteic după metoda Kjeldahl. Metoda spectrofotometrică
SR ISO 1572:2009	Ceai. Pregătirea probei măcinată cu conținut cunoscut de substanță uscată
SR ISO 1573:1997	Ceai. Determinarea pierderii de masă la 103 grade C
SR ISO 1575:1999	Ceai. Determinarea cenușii totale
SR ISO 1577:1999	Ceai. Determinarea cenușii insolubile în acid
SR ISO 1839:1997	Ceai. Eșantionare
SR ISO 3103:2009	Ceai. Prepararea infuziei pentru examenul organoleptic
SR ISO 6079:1999	Ceai solubil sub formă solidă. Specificații
SR ISO 7513:1999	Ceai solubil sub formă solidă. Determinarea conținutului de apă (pierdere de masă la 103 grade C)
SR ISO 7514:1999	Ceai solubil sub formă solidă. Determinarea cenușii totale
SR ISO 9768:1998	Ceai. Determinarea extractului apos

Standarde în domeniul cafelei, elaborate sau adoptate de Asociația de Standardizare din România

SR 13195:1994	Cafea verde
SR 13196:1994	Cafea boabe prăjite
SR 13257:1996	Cafea. Determinarea azotului după metoda Kjeldahl. Metoda spectrofotometrică
SR 13258:1996	Cafea. Determinarea conținutului în substanțe grase totale
SR 13319:1995	Cafea. Determinarea celulozei brute. Metoda Scharrer modificată
SR ISO 10470:2009	Cafea verde. Tabel de referință al defectelor
SR ISO 11294:1998	Cafea prăjită măcinată. Determinarea conținutului de umiditate. Metoda prin pierderea de masă la 103 grade C (metoda de rutină)
SR ISO 11294:1998/C91:2009	Cafea prăjită măcinată. Determinarea conținutului de umiditate. Metoda prin pierderea de masă la 103 grade C (metodă de rutină)
SR ISO 1446:2009	Cafea verde. Determinarea conținutului de apă. Metodă de referință de bază
SR ISO 20481:2009	Cafea și produse din cafea. Determinarea conținutului de cafeină prin cromatografie lichidă de înaltă performanță (HPLC). Metodă de referință
SR ISO 20938:2009	Cafea instant. Determinarea umidității. Metoda Karl Fischer (metodă de referință)
SR ISO 3509:2009	Cafea și produse din cafea. Vocabular
SR ISO 4052:1994	Cafea. Determinarea conținutului de cafeină. Metodă de referință
SR ISO 4149:2009	Cafea verde. Examinarea olfactivă și vizuală și determinarea impurităților și a defectelor
SR ISO 6673:2009	Cafea verde. Determinarea pierderii de masă la 105 grade C
SR ISO 9116:2009	Cafea verde. Ghid cu metode pentru specificații
STAS ISO 4072-92	Cafea verde în saci. Eșantionare
STAS ISO 6666-92	Sonde pentru cafea
STAS ISO 8455-92	Cafea verde în saci. Ghid pentru depozitare și transport

Standardul ISO privind responsabilitatea socială a fost aprobat ca proiect final de standard internațional*

LA NORME ISO CONCERNANT LA RESPONSABILITÉ SOCIÉTALE A ÉTÉ APPROUVÉE EN TANT QUE PROJET DE NORME INTERNATIONALE

Le chemin pour la publication de la norme ISO 26000 en tant que norme internationale fournissant des indications concernant la responsabilité sociétale est libre. On estime que la norme sera publiée au plus tard à la fin de cette année. Les experts ISO participant aux ouvrages en ont approuvé le projet final

Mots clés: responsabilité sociétale, lignes directrices, projet de norme internationale ISO

Calea pentru publicarea ISO 26000 ca standard internațional, care oferă indicații cu privire la responsabilitatea socială, până la sfârșitul anului este acum liberă.

Grupul de lucru ISO alcătuit din părți interesate de acest proiect privind responsabilitatea socială (ISO/WG SR), care include experți și observatori din 99 de țări membre ISO și 42 de instituții și organizații private, a aprobat proiectul de standard, pentru a fi prelucrat ca proiect final de standard internațional (FDIS) în timpul celei de-a 8-a reuniuni plenare, ce a avut loc în perioada 17-21 mai 2010 la Copenhaga, Danemarca.

În acest moment, documentul este în curs de editare, pentru a ține seama de consensul obținut la reuniunea de la Copenhaga, reuniune înainte de care fuseseră primite 2 482 de comentarii scrise. ISO 26000 va fi supus timp de două luni, în august și septembrie, unui vot din partea țărilor membre ISO, urmat apoi de publicarea ca standard internațional până în noiembrie.

Grupul de lucru ISO/WG SR este condus împreună de către membrii ISO din Brazilia (ABNT) și Suedia (SIS). Președintele grupului de lucru,

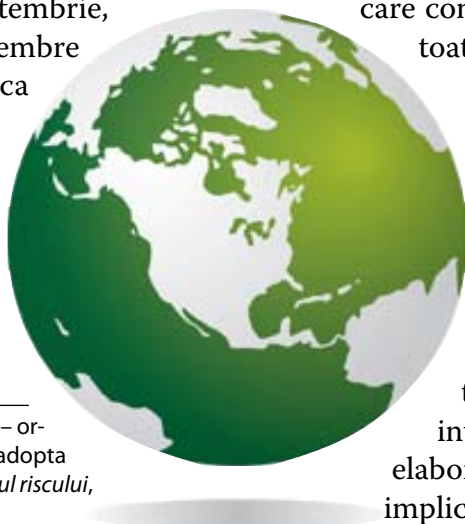
domnul Jorge E.R. Cajazeira, a comentat după încheierea cu succes a reuniunii de la Copenhaga: „ISO 26000 va oferi organizațiilor, atât din sectorul privat, cât și din cel public, o nouă paradigmă, care le va ajuta să opereze într-un mod responsabil din punct de vedere social, așa cum se așteaptă societatea de astăzi. De asemenea, standardul le va ajuta să realizeze beneficii economice pe termen lung, cu costuri sociale minime și impacturi nocive minime asupra mediului.”

Vicepreședintele grupului, domnul Staffan Söderberg, a declarat:

„A fost un moment cu adevărat deosebit atunci când pentru cele 100 de pagini ale standardului s-a ajuns la un consens, iar cei 400 de experți și observatori s-au ridicat în picioare și au aplaudat. Grupul de lucru ISO privind responsabilitatea socială a furnizat un rezultat fantastic și a venit timpul să predea acest standard care conține indicații prețioase pentru toate organizațiile de pe piață.”

Secretarul general al ISO, domnul Rob Steele, a adus un omagiu grupului ISO/WG SR pentru eforturile sale, care au inclus opt reuniuni, începând din 2005, și abordarea celor peste 25 000 de comentarii.

El a subliniat importanța implicării majore a părților interesate care s-a transpus în elaborarea acestui standard, inclusiv implicarea semnificativă a țărilor în

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – va adopta standardul ISO 31000:2009, *Managementul riscului*, la sfârșitul lunii iulie 2010

curs de dezvoltare: „Unul dintre argumentele-cheie care au condus la recomandarea continuării elaborării standardului ISO 26000 a fost acela că un astfel de subiect major ar beneficia de o implicare cât mai mare din partea părților interesate, iar utilizarea procesului ISO de elaborare a unui standard ar maximiza această implicare. Unul dintre grupurile-cheie care au promovat acest argument a fost cel al grupului țărilor în curs de dezvoltare, acest punct întrunind adeziunea tuturor.”

Domnul Rob Steele a subliniat faptul că ISO 26000 este un standard care oferă linii directoare, neavând scopuri de certificare de către o terță parte, iar ISO va fi vigilentă și va urmări respectarea acestuia. Domnul Steele a reiterat așteptările pieței legate de ISO 26000, care includ:

- acordul global privind definițiile responsabilității sociale și a principiilor sale;
- acordul global cu privire la subiectele de bază ale responsabilității sociale;
- îndrumările cu privire la modul de a integra responsabilitatea socială într-o organizație.

Întâlnirea a fost găzduită de către organismul național de standardizare din Danemarca, alături de Ministerul Danez pentru Economie și Afaceri, al cărui ministru, domnul Brian Mikkelsen, a comentat:

„Am realizat astăzi o largă susținere la nivel mondial cu privire la semnificația și practicile responsabilității sociale. Acesta este un imens pas înainte. Companiile și organizațiile din întreaga lume vor avea un punct de plecare comun pentru activitatea cu responsabilitatea socială.”

- Pentru informații suplimentare cu privire la ISO 26000 și la Grupul ISO de lucru privind responsabilitatea socială, puteți accesa site-ul dedicat: www.iso.org/sr. Acest site conține documente care prezintă contextul inițiativei ISO referitor la responsabilitatea socială, documente și comunicate de presă cu privire la înaintarea lucrărilor și modul în care se efectuează, acestea, componența și structura WG SR, răspunsuri la întrebarea *Cum pot să particip la elaborarea ISO 26000?*, un newsletter, calendarul elaborării standardului, întrebări frecvente, date de contact și alte informații. Multe dintre aceste informații sunt disponibile în mai multe limbi.

- Documentele de lucru, inclusiv proiectul de standard pot fi accesate la adresa: www.iso.org/wgsr.

Traducere: Răzvan Bucur, redactor, Direcția Publicații, ASRO

ISO 31000 și criza vulcanului islandez*

ISO 31000 ET LA CRISE DU VOLCAN ISLANDAIS

La crise du trafic aérien provoquée par l'éruption du volcan islandais, avec ses impacts économiques et sociétaux associés, est analysée sous le prisme de la norme de management du risque, ISO 31000, dans un nouvel article récemment publié sur le site Web de l'ISO.

Mots clés : organisme, management du risque, norme de management du risque ISO 31000, crise du volcan islandais

Criza traficului aerian, provocată de erupția vulcanului islandez, cu impacturile sale economice și sociale, este analizată prin prisma standardului de management al riscului, ISO 31000, într-un nou articol recent publicat pe Web site-ul ISO.

Autorul articolului, Kevin W. Knight, responsabil al grupului ISO care a elaborat standardul, a declarat: „În mod surprinzător, niciun eveniment de acest tip nu pare să fi fost considerat un risc de luat în calcul de către companiile aeriene sau de numeroase alte societăți. În măsura în care se cunoștea activitatea vulcanului islandez și impactul unor erupții anterioare din Asia asupra aviației, este de mirare că nu a fost pus în aplicare niciun plan pentru a trata un astfel de risc.

Norul de cenușă nu este decât un exemplu suplimentar de evoluție constantă a riscurilor de care trebuie să ținem seama într-o economie din ce în ce mai globalizată și tributară unor livrări efectuate „la timp”. Trebuie să ne întrebăm care este seriozitatea cu care managementul de la cel mai înalt nivel participă la planificarea și

încercarea scenariilor unor riscuri care generează perturbații ale activității”.

Kevin Knight subliniază, totuși, exemplul unei întreprinderi puternic impregnate de cultura managementului riscului. „Societatea de livrare expres și de mesagerie United Parcel Service (UPS) și-a redirecționat corespondența cu proveniența Asia și destinația Europa, către Istanbul, de unde a fost îndreptată cu camionul către punctul său final de livrare”.

După părerea lui Kevin Knight, „riscul se raportează în primul rând la incertitudine sau, mai important, la efectul acestei incertitudini asupra atingerii obiectivelor unei organizații. Pe 15 noiembrie 2009, ISO a publicat standardul ISO 31000:2009, *Managementul riscului. Principii și linii directoare*, pentru a ajuta organizațiile industriale, comerciale și pe cele din domeniul public să abordeze liniștite asemenea riscuri”.

ISO 31000:2009 prevede principiile, cadrul organizatoric și procesul de management al riscului care se aplică tuturor tipurilor de organizații din domeniul public și din cel privat. Standardul nu impune o abordare universală, ci insistă asupra faptului că managementul riscului trebuie să fie adaptat necesităților și structurii specifice organizației respective.

Implementarea standardului ISO 31000 presupune un angajament din partea Consiliului și atenția managementului de la cel mai înalt nivel, precum și mobilizarea unor resurse suficiente pentru a traduce angajamentele în acte. El implică un mandat serios și un angajament din partea Consiliului, împreună cu leadership-ul managementului, pentru a asigura că principiile standardului servesc drept cadru și se integrează în cultura întregii organizații.

„Organizațiile de succes, ca de exemplu UPS, se străduiesc să determine gradul de incertitudine pe care îl implică realizarea obiectivelor și să administreze riscurile astfel încât să garanteze succesul deplin”, conchide Kevin Knight.

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – va adopta standardul ISO 26000, referitor la responsabilitatea socială, la sfârșitul anului 2010

Traducere: Maria Bratu – Comunicat de presă ISO nr. 1317/2010

Ascensoarele pot salva vieți omenești în cazuri de urgență

ASCENSEUR POUR LA SÉCURITÉ. UN RAPPORT TECHNIQUE ISO MODULE CERTAINES IDÉES REÇUES

La consigne veut que l'on n'utilise pas les ascenseurs en cas d'évacuation d'un bâtiment. Un nouveau rapport technique de l'ISO fait ressortir que les ascenseurs peuvent pourtant être des options viables pour échapper au danger et propose un arbre décisionnel permettant d'aider à identifier les risques. Ces résultats peuvent sauver la vie des personnes qui peinent à se déplacer dans les escaliers, notamment les personnes handicapées, les personnes âgées ou les femmes enceintes et les petits enfants

Mots clés: ascenseurs, sécurité, urgence, arbre décisionnel, rapport technique ISO

Suntem sfătuiți să nu folosim ascensorul în caz de evacuare a unei clădiri. Un nou raport tehnic al ISO evidențiază, totuși, faptul că ascensoarele pot constitui opțiuni viabile pentru a scăpa de pericol și propune un arbore de decizie care permite identificarea riscurilor. Aceste rezultate pot salva viața persoanelor care nu se pot deplasa pe scări. Este vorba mai ales despre persoanele cu dizabilități, cele în vârstă, femei însărcinate sau copii mici.

Derek Smith, șef de proiect pentru raportul tehnic ISO/TR 25743, a afirmat: „S-a vorbit mult în ultimii ani despre riscurile și pericolele asociate cu utilizarea ascensoarelor pentru evacuarea clădirilor.

Având în vedere tendința clădirilor contemporane de a deveni din ce în ce mai înalte, este imperativ să determinăm amploarea acestor riscuri și să studiem măsurile de reducere la minimum a acestora. Ascensoarele pot ajuta persoanele cu mobilitate scăzută sau pe cele cu dizabilități să evacueze fără dificultăți o clădire. În unele cazuri, în funcție de înălțimea și de proiectarea clădirii, ascensoarele pot reduce considerabil timpul necesar evacuării”.

Raportul tehnic ISO/TR 25743:2010, *Ascensoare. Studiu de utilizare a ascensoarelor pentru evacuare în caz de urgență*, examinează și analizează principalele riscuri asociate cu utilizarea ascensoarelor pentru evacuarea clădirilor în diferite tipuri de situații de urgență: incendii, explozii, atacuri chimice și biologice, daune provocate de trăsnet sau de furtună, seism sau scurgeri de gaze.

ISO/TR 25743 a fost elaborat în colaborare cu specialiști din domeniul ascensoarelor și alți experți. Obiectivul său principal este să

furnizeze proiectanților de clădiri un proces de luare a deciziei pentru a determina dacă o anumită proiectare poate permite utilizarea sigură a ascensoarelor în eventualitatea unei urgențe, într-o anumită clădire. Raportul poate fi aplicat ascensoarelor și clădirilor, indiferent de dimensiuni, fie ele noi sau deja existente.

În acest scop, ISO/TR 25743 cuprinde un arbore de decizie novator, ușor de citit, care conține întrebări la care se răspunde prin da sau nu:

- urgența se datorează unui incendiu?
- clădirea trebuie evacuată?
- structura este afectată?

Fiecare răspuns conduce la o altă întrebare, pentru o luare a deciziei informată. Explicații detaliate sunt furnizate în anexă.

Recomandările care figurează în acest raport vor fi utile persoanelor implicate în proiectarea clădirilor și ingineria contra incendiului. După cum precizează domnul Smith, „raportul oferă recomandări, dar este clar că decizia finală trebuie luată de proiectantul clădirii. Clădirile nu sunt toate expuse acelorași riscuri. Proiectantul trebuie să identifice riscurile cele mai importante pentru fiecare structură și să aleagă soluția cea mai potrivită”.

ISO/TR 25743:2010, *Ascensoare. Studiul utilizării ascensoarelor pentru evacuarea într-o situație de urgență*, care a fost elaborat de comitetul tehnic ISO/TC 178, Ascensoare, scări mecanice și trotuare rulante, poate fi achiziționat de la Asociația de Standardizare din România, Serviciul Vânzări-Abonamente (vanzari@asro.ro), str. Mendeleev, nr. 21-25, sector 1, București, telefon: 316 77 25, fax: 317 25 14; 312 94 88.

Traducere: Maria Bratu – Comunicat de presă ISO nr. 1325/2010

Noutăți legislative apărute în luna iunie 2010

NOUVEAUTÉS LÉGISLATIVES PARUES AU MOIS DE JUIN 2010

Steluța Manolache - jurist, administrator bază date reglementări tehnice, ASRO

L'article présente dans la première partie les nouveautés législatives publiées dans le Journal Officiel de l'Union Européenne et dans la seconde partie celles publiées dans le Journal Officiel de la Roumanie au mois de juin 2010, faisant référence aux normes.

Mot-clés: normes harmonisées, machines, produits de construction, étiquetage et informations uniformes relatives aux produits, interoperabilitate du réseau européen de gestion du trafic aérien, performance énergétique des bâtiments, transfert intracommunautaire d'explosifs, navires à passagers, prévenir et maîtriser la violence et les troubles liés aux matches de football, dispositifs médicaux de diagnostic in vitro, produits agricoles, compétence des laboratoires, incendie

Partea I - Legislație comunitară

1.1 Publicarea titlurilor și a referințelor standardelor armonizate cu unele dintre Directivele Noii Abordări – redăm titlurile comunicărilor Comisiei Europene, care conțin referința și titlul standardului armonizat, referința standardului înlocuit, precum și data încetării prezumției de conformitate a standardului înlocuit:

1.1.1 Rectificare la Comunicarea Comisiei în cadrul implementării Directivei 2006/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind echipamentele tehnice și de modificare a Directivei 95/16/CE (*Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 136 din 26 mai 2010*), publicată în serie C152 la data de 11.06.2010

1.1.2 Comunicare a Comisiei în cadrul implementării Directivei Consiliului 89/106/CEE din 21 decembrie 1988 privind armonizarea legislativă și administrativă a statelor membre referitoare la produsele pentru construcții, publicată în serie L167 la data de 25.06.2010

1.2 Alte acte comunitare care conțin referiri la standarde

1.2.1 Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic, publicată în serie L153 la data de 18.06.2010

1.2.2 Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor, publicată în serie L153 la data de 18.06.2010

1.2.3 Comunicarea Comisiei privind punerea în

aplicare a articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 552/2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind interoperabilitatea rețelei europene de gestionare a traficului aerian, publicată în serie C168 la data de 26.06.2010

1.2.4 Directiva 2010/36/UE a Comisiei din 1 iunie 2010 de modificare a Directivei 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind regulile și standardele de siguranță pentru navele de pasageri, publicată în serie L162 la data de 18.06.2010

1.2.5 Directiva 2010/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2010 privind echipamentele sub presiune transportabile și de abrogare a Directivelor 76/767/CEE, 84/525/CEE, 84/526/CEE, 84/527/CEE și 1999/36/CE ale Consiliului, publicată în serie L165 la data de 30.06.2010

1.3 Acte comunitare fără referiri la standarde, dar deosebit de importante:

1.3.1 Decizia Comisiei din 19 iunie 2010 de modificare a Deciziei 2004/388/CE privind un document pentru transferul intracomunitar de explozibili, publicată în serie L155 la data de 22.06.2010

1.3.2 Rezoluția Consiliului din 3 iunie 2010 privind un manual actualizat de recomandări pentru cooperarea polițienească internațională și de măsuri pentru prevenirea și ținerea sub control a violenței și dezordinii legate de meciurile de fotbal de anvergură internațională care implică cel puțin un stat membru, publicată în serie C164 la data de 24.06.2010

Partea a II-a – Legislație națională

2.1 Acte normative care fac trimiteri la standarde

2.1.1 Ordinul nr. 896 din 07.06.2010 al Ministerului Sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 355/2004 privind aprobarea Listei cuprinzând standardele române care adoptă standarde europene armonizate ale căror prevederi se referă la dispozitive medicale pentru diagnostic in vitro, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 382 din 09.06.2010 constituie un act normativ adoptat în temeiul Hotărârii Guvernului [nr. 798/2003](#) privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și de utilizare a dispozitivelor medicale pentru diagnostic in vitro, cu modificările și completările ulterioare.

2.1.2 Ordin nr. 56/2010 din 21/06/2010 pentru aprobarea regulilor naționale privind autorizarea importurilor de produse agroalimentare ecologice din țări terțe, emis de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 439 din 30.06.2010.

În Anexa nr. 1 a acestui act normativ este prezentată o cerere inițială pentru punerea în liberă circulație pe piața Uniunii Europene a produselor agroalimentare ecologice provenite din țări terțe, conform art. 19 din Regulamentul (CE) nr. 1.235/2008 al Comisiei din 8 decembrie 2008 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007 al Consiliului în ceea ce privește regimul de import al produselor ecologice din țări terțe, cerere în care se regăsește și rubrica referitoare la conformitatea cu EN 45011 sau ISO 65. Standardul european este preluat ca standard român cu indicele *SR EN 45011:2001* și titlul: *Cerințe generale pentru organismele care aplică sisteme de certificare a produselor*.

2.1.3 Ordin nr. 1722 din 14/06/2010 pentru aprobarea recunoașterii și desemnării Laboratorului de încercări higrotermice pe materiale și elemente de construcții - Sucursala Iași - din cadrul Institutului Național de Cercetare - Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări pentru atestarea conformității produselor pentru construcții, emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 439 din 30.06.2010.

Actul precizează că evaluarea competenței organismului s-a efectuat folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005, iar notificarea este valabilă până la data de 12 iulie 2013.

2.1.4 Ordin nr. 1723 din 14/06/2010 privind aprobarea recunoașterii și desemnării Laboratorului de cercetare și încercări pe elemente și structuri pentru construcții, din cadrul Institutului Național de Cercetare - Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări, emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 419 din 23.06.2010.

Actul precizează că evaluarea competenței organismului s-a realizat folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005, iar notificarea este valabilă până la data de 15 noiembrie 2013.

2.1.5 Ordin nr. 1724 din 14/06/2010 privind aprobarea recunoașterii și desemnării Laboratorului de cercetare și încercări pentru protecția termică a construcțiilor și economia de energie în construcții, din cadrul Institutului Național de Cercetare - Dezvoltare în Construcții, Urbanism și Dezvoltare Teritorială Durabilă „URBAN-INCERC”, în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări, emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 419 din 23.06.2010.

Actul menționează că evaluarea competenței organismului s-a efectuat folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005, iar notificarea este valabilă până la data de 6 decembrie 2013.

2.1.6 Ordin nr. 1725 din 14/06/2010 privind aprobarea recunoașterii și desemnării Societății Comerciale LABORATORUL CENTRAL - S.A. în vederea notificării la Comisia Europeană pentru funcția de laborator de încercări, emis de Ministerul Dezvoltării Regionale și Turismului, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 419 din 23.06.2010.

Actul precizează că evaluarea competenței organismului s-a realizat folosind ca referențial standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005, iar notificarea este valabilă până la data de 21 februarie 2014.

2.2 Act normativ fără referi la standarde, dar important pentru mediul de afaceri:

Ordin nr. 1724 din 14/06/2010 pentru aprobarea Dispozițiilor generale de apărare împotriva incendiilor la structuri de primire turistice, unități de alimentație publică și unități de agrement, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 436 din 29.06.2010.

Piscine de uz public sau familial

PISCINES À USAGE PUBLIC OU FAMILIAL

Diana Iorga, expert principal standardizare, ASRO

Au mois de mars 2010, le Conseil Technique de l'ISO a décidé de la mise en place d'un nouveau comité technique dont la dénomination sera définitivement établie lors de la première réunion de l'organisme, qui aura lieu en septembre, à Paris. Compte tenant de l'importance du secteur, l'ASRO poursuit attentivement l'évolution des projets de normes européennes et les publie en roumain, dans le comité technique CT 66, *Équipements pour le sport, les espaces de jeu et pour le loisir*. L'article fait mention des deux familles de normes roumaines ayant adopté des normes européennes

Mots clés: piscines à usage public, piscines à usage familial, normes européennes, normes roumaines

În luna martie 2010, Consiliul Tehnic al CEN a emis o rezoluție prin care se creează un nou comitet tehnic CEN în domeniul piscinelor, CEN/TC 402, intitulat deocamdată *Piscine private*. Denumirea comitetului este încă în discuție și va fi definitivată la prima reuniune, care va avea loc în septembrie 2010, la Paris. În cadrul reuniunii anuale a CEN/TC 136, *Echipamente pentru sport, spații de joacă și recreere* din luna mai 2010, s-a propus ca denumirea noului comitet să fie *Piscine private pentru utilizare familială*. În cadrul comitetului

CEN/TC 136 există deja un grup de lucru intitulat *Piscine* și care tratează materialele, echipamentele și accesoriile pentru piscine, fie acestea publice sau private. Va trebui avut în vedere ca standardele elaborate de noul comitet să nu fie în contradicție cu standardele existente deja pe acest subiect. Motivul înființării noului comitet a fost necesitatea existenței unor standarde specifice pentru piscinele familiale, unde riscurile implicate sunt de altă natură, iar întreținerea este realizată, de obicei, chiar de proprietar. Sunt incluse piscinele îngropate, cele care se instalează pe sol, accesoriile pentru instalare, echipamentele pentru centrele spa, utilizate în scopuri familiale, domestice.

Un alt domeniu care trebuie standardizat este acela al prelatelor cu care se acoperă în prezent piscinele, atât pentru a păstra căldura, cât și pentru a se evita pericolul căderii accidentale a persoanelor atunci când piscina nu este utilizată. De asemenea, vor trebui standardizate structurile artificiale de cățărat, care se montează în piscine, adică orice structură pe care sau în care se poate urca atunci când este instalată în piscine, deasupra apei. Experții din grupurile de lucru vor avea în vedere elaborarea unor standarde care să trateze cerințele de securitate pentru aceste produse.

Echipamentele pentru piscine sunt tratate în standardul SR EN 13451, *Cerințe de securitate și metode de încercare*, standard pe părți, care are până acum 11 părți, adoptate prin metoda publicării versiunii oficiale. Cerințele de securitate pentru proiectarea și instalarea piscinelor sunt tratate în cele două părți ale standardului SR EN 15288, adoptate, de asemenea, prin metoda publicării versiunii oficiale.

Aceste standarde prevăd cerințe generale de securitate și metode de încercare, precum și cerințe suplimentare de securitate pentru scări, trambuline, platforme de scufundare, porți pentru polo, accesorii pentru utilizare în apă etc.

Echipamentele pot face parte din construcția piscinei, de exemplu, intrările și evacuările de apă, sau pot fi furnizate pentru a ajuta utilizatorul - scările sau rampele de acces, sau chiar în scop de antrenament și competiție - trambulinele și platformele de scufundare. Sunt prevăzute metode de evaluare a integrității structurale, inclusiv a stabilității. Toate părțile structurale trebuie să reziste cazului cel mai defavorabil de încărcare sub sarcină, iar dacă un echipament este realizat din mai multe părți componente, fiecare parte componentă trebuie să fie asigurată în poziția de lucru. Producătorul/distribuitorul trebuie să indice spațiul minim necesar pentru instalarea, operarea și utilizarea echipamentului. Sunt prevăzute dimensiuni minime și maxime pentru secțiunea transversală a oricărui accesoriu destinat a fi apucat ferm cu mâna, cum sunt barele de mână pentru scări. De asemenea, sunt standardizate distanțele dintre trepte, lățimea scărilor, forma și dimensiunile mânerelor scărilor de acces în piscină. Suprafețele exterioare ale echipamentelor nu trebuie să fie perfect lucioase, pentru a preveni alunecarea, dar nici prea rugoase, pentru a nu prezenta risc de rănire.

Colțurile și muchiile echipamentelor trebuie să fie curbate cu o rază de minim 3 mm sau, dacă acest lucru nu este posibil, trebuie protejate.

Orice deschidere a piscinei, care nu este necesară tehnic, trebuie închisă sau acoperită, iar scurgerile de apă din piscine trebuie să respecte cerințe foarte exacte prevăzute în standarde.

De asemenea, pentru suprafețele pe care utilizatorul poate sta în picioare sau poate merge în picioarele goale, există 3 categorii permise

în standardele europene: 12, 18 și 24 grade. 12 grade înseamnă că utilizatorul poate merge în siguranță, fără a se dezechilibra, pe o astfel de suprafață, înclinată la un unghi între 12 și 17 grade. 18 grade înseamnă că poate face acest lucru pentru o înclinare între 18 și 23 grade față de orizontală, iar 24 înseamnă că, chiar și pentru o înclinare a suprafeței mai mare de 24 grade față de orizontală, o persoană poate merge pe o astfel de suprafață fără a se dezechilibra sau a se simți nesigură.

Pentru trambuline și platforme de scufundare, suprafața pe care utilizatorul pășește, precum și suprafața mijloacelor de acces la trambulină, trebuie să fie din categoria 24 grade. Suprafața antialunecare a platformelor sau trambulinelor trebuie să acopere și marginea anterioară a acestora, unde mâinile sau picioarele utilizatorului se pot prinde. Trambulinele care sunt montate la o înălțime mai mare de 1 m față de suprafața înconjurătoare a piscinei trebuie să aibă balustrade.

Echipamentele pentru piscine trebuie însoțite de instrucțiuni redactate în limba română, care să includă detalii despre modul de instalare și operare, inclusiv proceduri de utilizat în cazuri de urgență și instrucțiuni pentru inspecția și întreținerea echipamentelor. Instrucțiunile trebuie să fie tipărite citet, să fie clare și simple și să includă, de câte ori este posibil, ilustrații, pentru înțelegerea mai exactă.

Având în vedere importanța domeniului referitor la piscine, fie ele de uz privat sau public, ASRO urmărește atent evoluția proiectelor de standarde europene și face eforturi, împreună cu experții tehnici din comitete, pentru publicarea lor în limba română, în cadrul comitetului tehnic CT 66, *Echipamente pentru sport, spații de joacă și recreere*, coordonat de doamna Diana Iorga, expert principal standardizare.

Standarde adoptate de Asociația de Standardizare din România în domeniul piscinelor

SR EN 13451-1:2003	Echipament pentru piscine. Partea 1: Cerințe generale de securitate și metodele de încercare
SR EN 13451-10:2004	Echipament pentru piscine. Partea 10: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice pentru platforme de scufundare, trambuline și echipament asociat
SR EN 13451-11:2004	Echipament pentru piscine. Partea 11: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice pentru fund mobil și perete despărțitor mobil pentru piscine
SR EN 13451-2:2003	Echipament pentru piscine. Partea 2: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice scărilor, treptelor și balustradelor
SR EN 13451-2:2003/AC:2004	Echipament pentru piscine. Partea 2: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specificate scărilor, treptelor și balustradelor
SR EN 13451-3:2003	Echipament pentru piscine. Partea 3: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice echipamentelor de tratare a apei
SR EN 13451-4:2003	Echipament pentru piscine. Partea 4: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice platformelor de start
SR EN 13451-5:2003	Echipament pentru piscine. Partea 5: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice culoarelor de înot
SR EN 13451-6:2003	Echipament pentru piscine. Partea 6: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice plăcilor de întoarcere
SR EN 13451-7:2003	Echipament pentru piscine. Partea 7: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice porților pentru polo
SR EN 13451-8:2003	Echipament pentru piscine. Partea 8: Cerințe de securitate și metode de încercare suplimentare specifice echipamentelor acvatice de recreere
SR EN 15288-1:2009	Piscine. Partea 1: Cerințe de securitate pentru proiectare
SR EN 15288-2:2009	Piscine. Partea 2: Cerințe de securitate pentru funcționare

Prezentarea Comitetului Tehnic CT 36, *Electronică de putere*

PRÉSENTATION DU COMITÉ TECHNIQUE CT 36, ELECTRONIQUE DE PUISSANCE

Eugen Popa, expert principal standardizare, ASRO

1 - Comitete tehnice europene și internaționale corespondente

- CENELEC 22X – Power electronics;
- CEI 22 – Power electronic systems and equipment;
- CEI 22 E – Stabilized power supplies;
- CEI 22 F – Power electronics for electrical transmission and distribution systems
- CEI 22 G – Adjustable speed electric drive systems incorporating semiconductor power converters;
- CEI 22 – Uninterruptible Power Systems (UPS).

2 - Domeniu de activitate:

Elaborarea de standarde din domeniul electronicii de putere

- Standardele se referă la echipamentele, părțile lor componente (cu precădere dispozitivele electronice) și extensiile lor către sistem. Standardele privitoare la convertoarele de putere care asigură interfața între sistemele de alimentare cu energie electrică și sistemele dedicate cum ar fi cele pentru căile ferate, trebuie tratate de TC 22X împreună cu comitetele de produs relevante.

- CT 36 răspunde de activitatea de standardizare privind sursele de alimentare de joasă tensiune cu ieșire în curent continuu destinate aplicațiilor generale. Acestea realizează o conversie a curentului electric din alternativ în continuu sau din continuu în continuu. Sunt precizate caracteristicile de performanță, metodele de încercare pentru surse cu puterea maximă de 30kW și o tensiune continuă mai mică de 200 V.

- CT 36 este implicat în activitatea de standardizare referitoare la acționările electrice de putere cu viteză variabilă de curent continuu și tensiune joasă, inclusiv echipamentele de conversie de putere. Aceste acționări sunt conectate la o rețea cu tensiunea de linie maximă de 1kV și frecvența de 50 Hz sau 60 Hz. Sunt precizate cerințele de performanță în termeni de caracteristici nominale, de condiții normale de funcționare, de condiții de suprasarcină, de stabilitate, de punere la pământ a rețelei de curent alternativ și de încercare. Se specifică cerințele de securitate și interfețele generice pentru conectarea la rețea și la actuatoare.

Un capitol distinct îl constituie acționările electrice de putere cu frecvență variabilă de curent alternativ și tensiune joasă pentru care sunt tratate specificațiile de dimensionare, cerințele de securitate (electrică, termică și energetică), cerințele de compatibilitate electromagnetică, interfețele generice și sunt precizate metodele de încercare specifice.

- CT 36 studiază și aspectele legate de standardizarea sistemelor de transfer static, pentru care sunt precizate cerințe și reguli generale de securitate, cerințe de compatibilitate electromagnetică și metode de încercare specifice.

- CT 36 răspunde de standardizarea în domeniul surselor de alimentare neîntreruptibilă (UPS). Acestea sunt aparate care au un dispozitiv de acumulare de energie pe circuitul de curent continuu și au rolul de a asigura permanența unei surse de alimentare în curent alternativ, cu menținerea în limitele prescrise a caracteristicilor de ieșire ale sursei alternative. Sursele de alimentare neîntreruptibile pot fi mobile, fixe sau instalate și sunt utilizate pe sisteme de distribuție de joasă tensiune în zone accesibile operatorilor sau în zone cu acces restricționat. Pentru ambele zone de

destinație sunt prezentate cerințe specifice de dimensionare și funcționare, cerințe de compatibilitate electromagnetică și metode specifice de încercare.

Nu constituie obiectul de activitate al comitetului următoarele:

- convertizoarele pentru material feroviar rulant;
- convertizoarele și echipamentele pentru încărcare pentru vehicule electrice;
- emițătoare pentru telecomunicații;
- variatoare de lumină.

3 - Componentă CT 36 la data de 1 Mai 2010:

3.1 - Președinte: Prof. dr. ing. Mihai POPESCU, Prorector Universitatea Politehnica București

3.2 - Secretar: cerc. șt. ing. Cornelia POPESCU, ICPE-ACTEL

3.3 - Expert ASRO: ing. Eugen POPA

3.4 - Membri:

ICPE-ACTEL	POTĂRNICHE	Ion	MP
Universitatea Tehnică "Gheorghe Asachi"-Iași	ALEXA	Dimitrie	MP
ICMET- Craiova	TELIBAȘA	Gheorghe	MC
ICPE-ACTEL	CRĂCEA	Ion	MC
ICPE-SAERP	TIHAN	Irina	MP

4 - Prezentare generală a standardelor din domeniu:

4.1 - Standardele aferente acestui domeniu se regăsesc în clasificarea internațională a standardelor la ICS: 29.200; 29.130 și corespund clasificării alfanumerice F 43.

4.2 - Terminologia utilizată în domeniu este prezentată în standardele:

SR CEI 60050-551:2005 și SR CEI 60050-551-20:2005,
adoptate de ASRO, prin metoda traducerii.

4.3 - Condițiile tehnice generale privind produsele din domeniul Electronică de Putere sunt precizate în:

SR EN 62040-1-2:2004,

Surse de alimentare neîntreruptibile (UPS). Partea 1-2: Cerințe generale și reguli de securitate pentru UPS utilizate în locații cu acces restricționat

SR EN 62310-1:2005,

Sisteme de transfer static (STS). Partea 1: Cerințe generale și reguli de securitate

SR EN 61204-7:2007,

Surse de alimentare în curent continuu de joasă tensiune. Partea 7: Cerințe de securitate

4.4 - Metodele de încercare sunt descrise în standardele:

SR EN 61800-3:2005,

Accionări electrice de putere cu viteză variabilă. Partea 3: Cerințe CEM și metode de încercare specifice

4.5 - Alte standarde importante în domeniu sunt:

SR EN 50065-1:2005,

Transmisia semnalelor prin rețelele electrice de joasă tensiune în banda de frecvențe de la 3 kHz până la 148,5 kHz. Partea 1: Cerințe generale, benzi de frecvențe și perturbații electromagnetice

SR EN 62310-3:2010

Sisteme de transfer static (STS). Partea 3: Metode pentru specificarea performanțelor și cerințe de încercare

5 - Program de lucru al CT 36 în 2010:

Programul național de standardizare prevede preluarea tuturor standardelor europene pentru a respecta data de adoptare la nivel național (dop), în general prin metoda filei de confirmare sau a notei de confirmare.

6 - Programul de lucru pentru 2010 al comitetelor europene/internaționale aferente:

Tip /TC	Proiecte/Documente de Lucru
CLC-TC 22X	21
CEI-TC 22, 22E, 22F, 22G, 22H	12

Standardele cuprinse în programul de lucru constituie obiectul activității viitoare al CT 36 în ceea ce privește adoptările naționale prin metodele prevăzute în standardele metodologice (traducere, filă de confirmare sau notă de confirmare).

Până la sfârșitul anului 2010 în programul de lucru al CLC-TC 22X, CEI-TC 22 și CEI-TC 22 E, CEI-TC 22 F, CEI-TC 22 G, CEI-TC 22H pot intra și alte proiecte față de numărul precizat anterior.

7 - Documentele de standardizare din patrimoniul CT 36:

7.1 - Patrimoniu național

Documentele de standardizare din patrimoniul CT 36 sunt în număr de 64, după cum urmează:

Tip/CT	Total
CT 36	64
Anulate	7
În vigoare	57

7.2 - Patrimoniul comitetului tehnic internațional/european

Patrimoniul comitetului tehnic internațional/european corespondent are următoarea componență:

Tip/TC	Documente de standardizare
CLC-TC 22X	57
CEI-TC 22	11
CEI-TC 22 E	13
CEI-TC 22 F	23
CEI-TC 22 G	17
CEI-TC 22 H	10
Total	121

Electronica de putere: CT 36

Electronica de putere asigură, prin intermediul elementelor semiconductoare care funcționează în comutație, adaptarea, atât a formei energiei electrice furnizate de sursă, cât și a parametrilor acesteia, în funcție de necesitățile sarcinii.

Piața internațională a echipamentelor și părților lor componente (în special dispozitivele electronice) este în plină dezvoltare, numeroase întreprinderi mari, dar și mici și mijlocii fiind active pe această piață.

În România, majoritatea organizațiilor care activează în acest domeniu se ocupă cu importul și comercializarea acestora. Dar sunt și organizații care au ca domeniu de activitate proiectarea echipamentelor electronice (ICPE ACTEL, ELECTRO PROMEX) și producerea lor (ELECTRO-MAGNETICA, LC ELECTRONIC, ELECTROECHIPAMENT INDUSTRIAL).

Principalii utilizatori ai standardelor din acest domeniu sunt: TRANSELECTRICA, TERMO-SERV, HIDROSERV, ELECTRICA, TELE TRANS, LUXTEN etc.

Prezentarea Comitetului Tehnic CT 345, *Sisteme de comandă și de informatizare ale transporturilor*

PRÉSENTATION DU COMITÉ TECHNIQUE CT 345, SYSTÈMES DE COMMANDE ET INFORMATISATION DES TRANSPORTS

Eugen Popa, expert principal standardizare, ASRO

1 - Comitete tehnice europene și internaționale corespondente:

CEN 278 – *Road Transport and Traffic Telematics*;
ISO 204 – *Intelligent Transport Systems*.

2 - Domeniu de activitate:

- Standardizarea sistemelor de informatizare, comunicații și reglaj în domeniul transportului de suprafață în mediul urban și rural;

- Standardizarea aspectelor de interoperare în cadrul subdomeniilor: informații pentru călători, managementul traficului, transportul public, transporturile comerciale, serviciile de urgență și serviciile comerciale în domeniul mare al ITS (Sisteme inteligente de transport)

- CT 345 răspunde de aspectele cu caracter general și de cele de infrastructură ale ITS. Acestea au fost create și dezvoltate în Europa și America de Nord, cu scopul de a reduce impactul negativ asupra societății și mediului înconjurător al circulației vehiculelor pe șosea, după ce tehnicile tradiționale implementate de guvernele planetei și-au atins limitele. O problemă fundamentală a ITS o constituie interschimbul de date pentru furnizarea de servicii diverse, în general de securitate.

Schimbul de date se efectuează între infrastructură și vehicule, între diferite vehicule, în jurul acestora sau în jurul infrastructurii. La nivel european, au fost dezvoltate două proiecte implicând ITS numite e-Call și Automatic Crash Notification. Primul are ca obiectiv furnizarea în mod automat, pe întreg teritoriul european, a unui MSD (Minimum Set of Data) pentru furnizorii de servicii publice de urgență, iar al doilea înregistrează automat accidentele de pe șoselele europene.

- CT 345 este implicat în activitatea de standardizare privind Telematica pentru circulație și transport rutier. În acest context, au fost create modele pentru datele de referință pentru transportul public de călători, au fost dezvoltate aplicații privind identificarea automată a vehiculelor și echipamentelor de la bordul acestora, utilizându-se, în acest scop, comunicații specializate cu rază scurtă de acțiune (DRSC).

- Colectarea electronică a taxei de călătorie este o preocupare permanentă în cadrul activităților ISO/TC 204, standardul ISO 15509 fiind ilustrativ în acest domeniu. El este preluat de ASRO ca SR EN 15509:2007.

- Un capitol aparține în cadrul activităților CT 345 îl constituie vehiculele rutiere. Au fost elaborate principii de management, specificații și proceduri de conformitate pentru prezentările audio-video în interiorul vehiculelor.

Nu au fost uitați nici cei care răspund de conducerea vehiculelor rutiere, siguranța lor și a călătorilor transportați fiind prioritară în activitatea de standardizare. În acest scop, au fost precizați parametri și s-au definit metode de încercare și proceduri de evaluare ale comportamentului vizual al conducătorului față de sistemele de control și informatizare a transportului.

Nu fac parte din domeniul de activitate: sistemele de reglaj și informatizare ale transporturilor aflate la bordul autovehiculelor.

3- Componența CT 345 la data de 1 mai 2010:

Președinte: –

Secretar: ing. Gheorghe BUCHI- INCERTRANS

Expert ASRO: ing. Eugen POPA

Membri:

UTS-Romania	DUMITRESCU	Dorin	MC
PROCETEL	BROANCA	Silviu	MC
INCERTRANS	HÂNDA	Dan	MP
URTP	ANASTASE	Doina	MC
MAI	GRIGORE	George	MP
SIOLOGIC	BERCA	Valentin	MP

4 - Prezentarea generală a standardelor din domeniu:

4.1 - Standardele elaborate în cadrul acestui domeniu se regăsesc în clasificarea internațională a standardelor la ICS:

03.220.20; 35.100.20; 35.240.60; 43.040.30

4.2 - Terminologia utilizată în domeniu este prezentată în:

ISO 17687:2007 și ISO/TS 17261:2005.

4.3 - Condițiile tehnice generale privind produsele din domeniul „ Telematică pentru circulație și transport rutier” sunt precizate în: SR EN 12896:2006, *Telematică pentru circulație și transport rutier. Transport public. Modele de date de referință.*

4.4 - Metodele de încercare sunt descrise în standardele:

SR EN ISO 15007-1:2004, *Vehicule rutiere. Măsurarea comportamentului vizual al conducătorului față de sistemele de control și informatizare a transportului. Partea 1: Definiții și parametri*

SR EN ISO 15008:2009, *Vehicule rutiere. Aspecte ergonomice ale sistemelor de control și informatizare a transportului. Specificații și proceduri de conformitate pentru prezentarea vizuală la bordul vehiculului.*

4.5 - Alte standarde importante în domeniu sunt:

SR EN ISO 17287:2004, *Vehicule rutiere. Aspecte ergonomice ale sistemelor de control și informatizare a transportului. Procedură de evaluare a adaptabilității acestora pentru utilizare în timpul conducerii vehiculului,*

SR EN ISO 17264:2010, *Sisteme inteligente de transport. Identificarea automată a vehiculelor și a echipamentelor lor*

SR EN ISO 24978:2010, *Sisteme inteligente de transport. Mesaje de securitate și de urgență pentru ITS utilizând toate mijloacele de transmisiune fără fir disponibile. Proceduri de înregistrare de date.*

5- Program de lucru al CT 345 în 2010:

Programul național de standardizare prevede preluarea tuturor standardelor europene, pentru a respecta data de adoptare la nivel național (dop), în general prin metoda filei de confirmare sau a notei de confirmare.

6 - Programul de lucru pentru 2010 al comitetelor europene/ internaționale aferente:

Tip /TC	Proiecte/ Documente de lucru
CEN/TC 278	46
ISO/TC 204	57

Standardele cuprinse în programul de lucru constituie obiectul activității viitoare a CT 345 în ceea ce privește adoptările naționale prin metodele prevăzute în standardele metodologice (traducere, filă de confirmare sau notă de confirmare).

Până la sfârșitul anului 2010 în programul de lucru al ISO și CEN pot intra și alte proiecte față de numărul precizat anterior.

7- Documente de standardizare aferente CT 345:

7.1 Patrimoniu național

Documentele de standardizare din patrimoniul CT 345 sunt în număr de 24, după cum urmează:

- 6 SR EN;
- 18 SR EN ISO.

7.2 Patrimoniul comitetului tehnic internațional/european

Patrimoniul comitetului tehnic internațional/european corespondent are următoarea componență:

Tip /TC	EN	EN ISO	ENV	ISO	ISO PAS	ISO TR	ISO TS	CEN ISO/TS	CEN TS	CEN TR	Total
CEN/TC 278	11	18	7	0	0	0	0	27	21	1	85
ISO/TC 204	0	0	0	52	1	16	30	0	0	0	99

Deveniți membru ASRO ACUM!

Asociația de Standardizare din România este conform legii singurul organism autorizat din țară care vă poate oferi standardele europene adoptate în ultima perioadă în număr foarte mare (17 613) precum și standardele române originale sau cele internaționale ISO, CEI adoptate, aflate în colecția națională de standarde, care, în acest moment, are 28 887 de standarde în vigoare.

Indiferent de mărimea companiei dvs., asigurați-vă că standardele își joacă importantul lor rol în succesul afacerii pe care o dețineți.

Procurați-vă din timp standardele necesare activității dumneavoastră!
Noi vă ajutăm să o faceți în condiții avantajoase.

ACUM vă este oferită oportunitatea de a deveni membru ASRO, care vă aduce numeroase **avantaje financiare**.

Cu numai **1500 Lei**, cotizația anuală, membrii beneficiază de următoarele reduceri și gratuități:

GRATUIT, veți primi principalele publicații din domeniul standardizării:

- Abonament la revista *Standardizarea*;
- Abonament la *Buletinul Standardizării*;
- *InfoStandard* monopost fără actualizare.

Alte facilități:

- 25% din prețul abonamentului la standardele române;
- 25% din tariful perceput certificării produselor dvs.;
- 10% din tariful cursurilor organizate de ASRO;

GRATUIT, beneficiați de instruirea responsabilului cu standardizarea din firma dvs.

Consultați site-ul ASRO www.asro.ro pentru informații suplimentare.

Contactați-ne ACUM pentru a beneficia și dvs. cât mai repede de toate avantajele de care se bucură membrii ASRO!

Revista „Standardizarea” este editată de Editura STANDARDIZAREA
Telefon : 021-316 99 74, e-mail: editura@asro.ro , www.standardizarea.ro

Răspunderea privind corectitudinea informațiilor prezentate revine în întregime autorilor. Reproducerea totală sau parțială a materialelor este interzisă, fără acordul scris al redacției.

Revista „Standardizarea” se poate procura prin abonament sau la liber numai de la ASRO.

Costul unui abonament anual este de 163,5 lei, TVA inclus.

Prețul unui număr din revista „Standardizarea”, în afara abonamentului, este de 15,5 lei, TVA inclus

Organisme internaționale de standardizare

ISO – Organizația Internațională de Standardizare (înființată în 1947)

Domenii de activitate: elaborare de standarde pentru produse și servicii în domeniul neelectric (servicii, construcții, chimie, agricultură, standarde fundamentale, produse de uz casnic și timp liber, inginerie mecanică, materiale metalice, materiale nemetalice, sănătate, mediu și protecția vieții, transport și ambalaje) și tehnologia informației (JTC 1) și sisteme de certificare și acreditare.

Număr de membri: 159 membri

Număr de comitete tehnice: 209

Număr de documente de standardizare în vigoare: peste 18 000

CEI – Comisia Electrotehnică Internațională (înființată în 1907)

Domenii de activitate: elaborare de standarde pentru produse și servicii în domeniul electric (standarde generale în electrotehnică, electronică, inginerie electrică), sisteme de certificare și acreditare.

Număr de membri: 76 membri, 83 asociați

Număr de comitete tehnice: 174

Număr de documente de standardizare în vigoare: 6 146

ITU – Uniunea Internațională pentru Telecomunicații (înființată în 1865)

Domeniu de activitate: telecomunicații

Număr de membri: 191 de state membre, peste 700 de membri clasificați pe sectoare de activitate și 100 de membri afiliați

Organisme europene de standardizare

CEN – Comitetul European de Standardizare (înființat în 1961)

Domenii de activitate: elaborare de standarde pentru produse și servicii în domeniul neelectric (servicii, construcții, chimie și agricultură, standarde fundamentale, produse pentru casă și timp liber, inginerie mecanică, materiale metalice, materiale nemetalice, sănătate, mediu și protecția vieții, transport și ambalaje), sisteme de certificare și acreditare.

Număr de membri: 31 membri, 19 afiliați

Număr de comitete tehnice: 292

Număr de documente de standardizare în vigoare: 13 829

CENELEC – Comitetul European de Standardizare pentru Electrotehnică (înființat în 1973)

Domenii de activitate: elaborare de standarde pentru produse și servicii în domeniul electric (standarde generale în electrotehnică, electronică, inginerie electrică), sisteme de certificare și acreditare.

Număr de membri: 31 membri, 11 afiliați

Număr de comitete tehnice: 72

Număr de documente de standardizare în vigoare: 6 169

ETSI – Institutul European de Standardizare pentru Telecomunicații (înființat în 1993)

Domenii de activitate: elaborare de standarde pentru produse și servicii în domeniul telecomunicațiilor și sisteme de certificare și acreditare.

Număr de membri: peste 700 din 60 de țări

Număr de comitete tehnice: 32

Număr de documente de standardizare în vigoare: 21 343

ASOCIAȚIA DE STANDARDIZARE DIN ROMÂNIA – ASRO
ADRESĂ POȘTALĂ: Str. Mendeleev, nr. 21-25, 010362, sector 1, București, ROMÂNIA,
e-mail: vanzari@asro.ro, marketing@asro.ro, www.asro.ro
Secretariat Director General: Tel: 021/316 32 96, Fax: 021/316 08 70
Direcția Standardizare: Director: Tel/Fax: 021/315 58 70; Tel: 021/310 43 08, 021/310 43 09, 021/312 47 44
Direcția Publicații: Director: Tel: 021/316 77 24
Serviciu vânzări-abonamente: Tel: 021/316 77 25, Fax: 021/317 25 14, 021/312 94 88

Birou Cooperare Internațională: Tel: 021/316 77 26
Birou Imagine și Relații Parteneriale: Tel: 021/312 94 89
Centrul pentru schimb de informații: Tel: 021/316 99 74
Serviciu Formare profesională: Tel/Fax: 021/313 55 26
Organismele de Certificare: Tel: 021/313 55 16
Marketing-Redacție, Drepturi de autor: Tel: 021/316 99 74
Biblioteca ASRO: Tel: 021/230 73 20; 021/230 36 60/1482;
021/314 34 00/1482
Biblioteca electronică: 021/316 77 25